

การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปี
โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน
THE INSPIRATION FROM THE ETHNIC TEXTILES OF LEESU FOR
HIPPI DRESS DESIGN PROJECT

ณิชนันท์ จิตญาณพงศ์
NITCHANAN TITAYANAPONG

แฟชั่นนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2558

การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก
ผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน

THE INSPIRATION FROM THE ETHNIC TEXTILES OF LEESU FOR HIPPIE
DRESS DESIGN PROJECT

ณิชนันท์ จิตญาณพงศ์

NITCHANAN TITAYANAPONG

แฟชั่นนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2558

แฟ้มชั้นนิพนธ์

การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอบาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ชื่อผู้เขียน

นางสาวณิชนันท์ จิตญาณพงศ์

ระดับการศึกษา

ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต

สาขาวิชา

ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ

คณะ

อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์สัมพันธ์ สุวรรณศิริ

อาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น

คณะกรรมการสอบแฟ้มชั้นนิพนธ์ได้ให้ความเห็นแฟ้มชั้นนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์สัมพันธ์ สุวรรณศิริ)

.....กรรมการ
(อาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น)

.....กรรมการ
(อาจารย์ณฤพณ ไพศาลตันติวงศ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชชัย แสงน้ำเพชร)

วันที่ 25.. เดือน ..มิถุนายน.....พ.ศ. ๒5๖๑..

แฟชันนิพนธ์	การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน
ชื่อผู้เขียน	นางสาวณิชนันท์ จิตญาณพงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์สัมภาษณ์ สุวรรณศิริ อาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น
ระดับการศึกษา	ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชา	ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
คณะ	อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

แฟชันนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับแนวความคิดมาจากเสื้อผ้าฮิปปี โดยผู้ศึกษาได้นำลักษณะของชุดฮิปปีในยุค 70 มาประยุกต์ใช้ เช่นการผสมผสานผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลงไปในเรื่องผ้าโดยนำเทคนิคของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอคือการตัดต่อผ้า ผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอนั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวคือผ้าชนเผ่าทำด้วยผ้าหลากหลายสี พับเป็นผ้าเกลี้ยงที่ละเอียด โดยต้องพับผ้าทีละชั้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมหรือสามเหลี่ยมแล้วนำมาประกบกันพับทั้งสองด้านแล้วสอยด้วยมือทีละอัน และนำมารวมจนเป็นผืนผ้า ที่มีสีสันสดใส ทำให้มีลักษณะที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์นั้นมาใช้ในการออกแบบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบวิเคราะห์รูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 2 ด้าน ดังนี้ 1. รูปแบบลวดลาย 2 .สีสัน ได้แก่ โดยมุ่งเน้นถึงลักษณะทางกายภาพ และการวิเคราะห์ภาพผลงานโดยรวม เพื่อนำมาสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย

ผลจากการศึกษาพบว่า ลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอนั้นเป็นรูปทรงเรขาคณิตที่ทับซ้อนกันจนเกิดเป็นลวดลาย มีการใช้สีโทนร้อนและโทนเย็นตัดกันเพื่อให้ลวดลายมีความเด่นชัด ดังนั้นผู้ศึกษาจึงนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบเสื้อผ้ารูปแบบฮิปปี โดยมุ่งเน้นการนำลวดลายมาประยุกต์ใช้ในเครื่องแต่งกาย

Title	THE INSPIRATION FROM THE ETHNIC TEXTILES OF LEESU FOR HIPPIE DRESS DESIGN PROJECT
Authors	Miss Nitchanan Titayanapong
Adviser	Mr. Sampas Suwankeree Miss Jaratpim Wangyen
Degree	Bachelor of Technology
Department	Fashion and Textile Design
Faculty	Industrial Textiles and Fashion Design
Academic year	2015

Abstract

This project aims to study the costume designer's hippie style was inspired by a native tribe Lisu in Mae Hong Son province . Get ideas from hippie clothes. The study was led by the appearance of the hippies in the '70s applied. Such a combination of cloth into garments by tribal technique of cloth, Lisu tribe is to cut the fabric. Cloth Lisu tribe is a unique fabric is made with a variety of colors. Fold the fabric diagonally line by line. The need to fold into a rectangular or triangular piece by piece, then bring the two sides together, fold, then bossed by hand, one by one. And integrated into a fabric. Colorful The distinctive characteristics that are unique in design.

The instrument used in this study. An analysis of patterns of cloth, Lisu tribes. By the analysis of two 1. Patterns 2. Colors include a focus on the physical aspect. And image analysis, the overall portfolio. To be creative costumes.

The study found that Pattern of cloth, Lisu tribe is overlapping geometry as a pattern. With the use of warm colors and cool contrast to the dominant pattern. Thus, the study took the data to the application in the design model focusing on bringing hippie motifs applied in costume.

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำแฟชันนิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ คุณแม่ปัทมา จิตญาณพงศ์ และทุกคนในครอบครัว ที่คอยให้ความรักและให้กำลังใจ คอยอยู่เคียงข้างรับฟังและคอยสนับสนุนทุกด้านในการทำโครงการนี้จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณอาจารย์รัศมิพัทธ์ วังเย็น ที่ให้คำแนะนำในการจัดทำโครงการ และชี้แนะแนวทางในกระบวนการคิดการออกแบบชุดเป็นอย่างดี พร้อมทั้งให้ความรู้ความเข้าใจ และกำลังใจในการทำโครงการครั้งนี้ให้ผ่านไปด้วยดีมาเสมอ ขอขอบพระคุณอย่างจริงใจและด้วยความเคารพ

ขอขอบพระคุณอาจารย์สัมภาษณ์ สุวรรณศิริ ที่คอยชี้แนะแนวทางของการแก้ไขการออกแบบชุด และให้คำปรึกษาในการทำโครงการครั้งนี้ให้ผ่านไปได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณด้วยความเคารพ

ขอขอบพระคุณคุณป้าปาริชาติ เหล่าไพศาลพงษ์ เป็นอย่างสูงที่สนับสนุนงบประมาณในการทำแฟชันนิพนธ์ อีกทั้งยังเป็นปรึกษาและเป็นผู้ตัดเย็บชุดจนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณด้วยความเคารพ

ขอขอบคุณเพื่อนทุกคนในกลุ่มพริ้งพราวที่อยู่เคียงข้างกัน ที่คอยช่วยเหลือกัน ให้กำลังใจกันและเป็นที่ปรึกษาที่ดีเสมอมา

ขอขอบคุณคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ที่เอื้อเฟื้อสถานที่และเครื่องมือต่างๆ ในการจัดทำโครงการ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มอบความรู้และประสบการณ์ที่ดีและมอบทุนในการจัดทำโครงการครั้งนี้

โครงการนี้ได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณจากโครงการส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมเพื่อคนรุ่นใหม่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ณิชนันทน์ จิตญาณพงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ก
สารบัญภาพ	ช
สารบัญตาราง	ญ
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ที่มาของปัญหา	2
แนวทางแก้ไขปัญหา	2
ขอบเขตของการศึกษาข้อมูลด้านเนื้อหา	3
ขอบเขตการออกแบบ	3
วิธีดำเนินโครงการ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของฮิปปี	5
ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชนเผ่าลีซอ	12
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย	21
ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ 2017	38

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง(ต่อ)	
ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลคชั่นครุส 2016	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
3 วิธีดำเนินการ	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	47
การหาคุณภาพของเครื่องมือ	49
การรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
การวิเคราะห์ภาพของลายผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ	52
สรุปผลการวิเคราะห์ลายผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ	58
การวิเคราะห์รูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลคชั่นครุส2016	59
แรงบันดาลใจ (Inspiration)	64
อารมณ์ (Mood board)	65
กลุ่มเป้าหมาย (Target group)	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการออกแบบเครื่องแต่งกาย	66
ผลงานการออกแบบ	67
สรุปผลการวิเคราะห์	72
5 สรุปและอภิปรายผล	
วัตถุประสงค์ของโครงการ	73
ที่มาของปัญหา	73

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปและอภิปรายผล(ต่อ)	
แนวทางการแก้ไขปัญหา	73
ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล	73
ขอบเขตของการออกแบบ	74
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	74
ผลการวิเคราะห์	74
การอภิปรายผล	76
ข้อเสนอแนะ	77
บรรณานุกรม	78
ภาคผนวก	79
ประวัติผู้เขียน	89

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพกลุ่มฮิปปีในเทศกาลวู้ดสต็อก	6
2 ภาพชาวฮิปปีในเทศกาลวู้ดสต็อก	7
3 ภาพการแต่งกายสไตล์ mod look	8
4 ภาพการแต่งกายของยุค1960	8
5 ภาพผู้หญิงใส่มินิสเกิร์ตของยุค1960	9
6 ภาพผู้หญิงใส่ชุดเดรสสีเมททอลิกในยุค1960	9
7 ภาพชุดแมกซีเดรสในยุค1970	10
8 ภาพภาพชุดสูทแบบกางเกงที่เป็นที่นิยมในยุค1970	10
9 ภาพชุดฮิปปีที่ผสมผสานความเป็นลวดลายพื้นเมือง	11
10 ภาพการแต่งกายรูปแบบฮิปปีในยุค1970	11
11 ภาพกลุ่มฮิปปีในยุคปัจจุบัน	12
12 ภาพภาพชาวเขาสันเผ่าลิสซอ	13
13 ภาพการแต่งกายของผู้หญิงชนเผ่าลิสซอ	16
14 ภาพชาวลิสซอกำลังทำลวดลายผ้าด้วยมือ	16
15 ภาพการแต่งกายของชนเผ่าลิสซอ	17
16 ภาพลายผ้าลายคัวะเพียะควัว (ลายทางธนู)	18
17 ภาพลายผ้าลายเพียะกุมากัว (ลายหน้าอกเสือ)	18
18 ภาพลายผ้าลายอะหน่าฮือ (ลายเขี้ยวหมา)	18
19 ภาพลายผ้าลายฟูยี่ถึ (ลายห้องงู)	19
20 ภาพลายผ้าลายนะหุเมียฮือ (ลายหมวก)	19
21 ภาพลายผ้าลายอีก็อะจะย่า (ลายริ้วผ้าสลับสี)	19

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
22 ภาพการนำลายมาต่อกัน	20
23 ภาพใส่ไม้ไผ่ที่ชนเผ่าลีซอทำขึ้น	21
24 ขนาดของการออกแบบ	24
25 รูปทรง	25
26 วงจรสี	25
27 ผิวสัมผัส	25
28 สีคู่ประกอบ	29
29 สีข้างเคียง	30
30 การใช้สี 3 สี	30
31 การใช้สีเอกรงค์	31
32 สีอ่อน – เข้มมีผลต่อความรู้สึก	31
33 แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017	38
34 ธีมแนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017	39
35 แลบลี STAGING NATURE แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017	40
36 แลบลี CULTURE BROWSING แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017	40
37 แลบลี SHIFTING REALITY แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017	41
38 แลบลี SOUL OF MATTER แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017	41
39 แลบลี FREE RADICALS แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017	42
40 แลบลี MAGICAL REALISM แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017	42
41 รมย์รุจี ช่วยประสิทธิ์ ดีไซน์เนอร์	44
42 ชัมริง บูควาร์ คอลเล็คชั่น ครูส 2016	45
43 ลายอะหน้ายื่อ(ลายเขียวหมา)	52

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
44 ลายฟุยี้ฉี่ (ลายทองงู)	53
45 ลายอีโก้จะยา(ลายริ้วผ้าสลัปลี)	54
46 ลายเพ็ชระกุมาคว่า (ลายหน้าอกเสือ)	55
47 ลายนะหนูเมี้ยซ้อ (ลายหมวก)	56
48 ลายค้วะเพ็ชระคว่า (ลายหางธนู)	57
49 เครื่องแต่งกายของแบรนต์ ชัมริง บุคัวร์ ชุดที่ 1	59
50 เครื่องแต่งกายของแบรนต์ ชัมริง บุคัวร์ ชุดที่ 2	60
51 เครื่องแต่งกายของแบรนต์ ชัมริง บุคัวร์ ชุดที่ 3	61
52 เครื่องแต่งกายของแบรนต์ ชัมริง บุคัวร์ ชุดที่ 4	62
53 เครื่องแต่งกายของแบรนต์ ชัมริง บุคัวร์ ชุดที่ 5	63
54 แรงบันดาลใจ(Inspiration)	64
55 อารมณ์(Moodbord)	65
56 กลุ่มเป้าหมาย(Target Group)	66
57 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 1	67
58 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 2	68
59 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 3	69
60 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 4	70
61 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 5	71
62 ผลงานการออกแบบทั้ง 5 ชุด	72
63 ชุดสำเร็จทั้ง 5 ชุด	75

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ตารางวิเคราะห์รูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ	48
2. ตารางวิเคราะห์รูปแบบเครื่องแต่งกายของเบรนค์ ชัมซิง บุด้วีร์	49
3. ตารางที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายเขี้ยวหมา	52
4. ตารางที่ 2 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายท้องงู	53
5. ตารางที่ 3 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายริ้วผ้าสลัปลี	54
6. ตารางที่ 4 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายหน้าอกเสือ	55
7. ตารางที่ 5 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายหมวก	56
8. ตารางที่ 6 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายหางธนู	57
9. ตารางที่ 7 ตารางการวิเคราะห์ชุดที่ 1	59
10. ตารางที่ 8 ตารางการวิเคราะห์ชุดที่ 2	60
11. ตารางที่ 9 ตารางการวิเคราะห์ชุดที่ 3	61
12. ตารางที่ 10 ตารางการวิเคราะห์ชุดที่ 4	62
13. ตารางที่ 11 ตารางการวิเคราะห์ชุดที่ 5	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายมีความสำคัญต่อมนุษย์มากขึ้น นอกจากจะใช้เพียงปกปิดร่างกายแล้วเสื้อผ้านั้น ยังแสดงออกถึงตัวตนและรสนิยมความชอบของบุคคล และยังช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ที่สะท้อนถึงการใช้ชีวิตประจำวันที่แตกต่างกันสิ่งเหล่านี้ทำให้เสื้อผ้ามีรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของการใช้ชีวิตและรสนิยมของบุคคลนั้นๆ ทำให้รูปแบบของเสื้อผ้าในปัจจุบันมีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค ยกตัวอย่างเช่น เสื้อผ้ารูปแบบฟังก์ชัน อีปฮอป โบฮีเมียน และอีปปี

อีปปีเป็นกลุ่มบุคคลส่วนหนึ่งที่อาศัยอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นทศวรรษ 1960 เป็นกลุ่มคนที่รักอิสระเสรีภาพ มีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ชอบความสงบ ไม่สนใจการเมือง ไม่ฟุ้งเฟ้อต่อต้านสังคมเมืองในยุคปัจจุบัน ในประเทศไทยเรียกอีปปีว่า พวกบุปผาชน โดยอธิบายไว้ว่า เป็นพวกที่รักอิสระเสรีภาพ มีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย อีกทั้งมีการแต่งกายที่แสดงออกถึงตัวตนและมีรูปแบบที่ผสมผสานวัฒนธรรมพื้นเมืองเข้ากับกระแสความนิยม เพื่อสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์และความเป็นตัวตนออกมา ซึ่งมีความน่าสนใจและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

จากข้อมูลข้างต้นวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายรูปแบบอีปปีเป็นอีกรูปแบบการแต่งกายที่น่าสนใจในการผสมผสานวัฒนธรรมพื้นเมืองเข้ากับสมัยนิยม เนื่องจากในปัจจุบันวัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับวัฒนธรรมต่างชาติเพิ่มมากขึ้น จากการเลือกใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและสิ่งของของต่างๆมีการเลือกซื้อตามกระแสของแฟชั่น ซึ่งทำให้หลงลืมวัฒนธรรมบริบทของไทย ที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์และเป็นสิ่งที่ควรแก่การอนุรักษ์ ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบอีปปี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เนื่องจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอนั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวคือผ้าชนเผ่าทำด้วยผ้าหลากหลายสี พับเป็นผ้าเฉดสีที่ละเส้น โดยต้องพับผ้าทีละชิ้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมหรือสามเหลี่ยมแล้วนำมาประกอบกันพับทั้งสองด้านแล้วสอยด้วยมือทีละอัน และนำมารวมจนเป็นผืนผ้า ที่มีสีสันสดใส ทำให้มีลักษณะที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดในการนำเสนอรูปแบบเครื่องแต่งกายที่มีการผสมผสานวัฒนธรรมพื้นเมืองร่วมกับแนวคิดการออกแบบตามสมัยนิยม โดยมุ่งเน้นการผสมผสานวัสดุพื้นเมืองร่วมกับวัสดุสมัยใหม่ โดยนำรูปแบบเครื่องแต่งกายฮิปปีมาเป็นแนวคิดหลักในการพัฒนารูปแบบเครื่องแต่งกาย อันเป็นการพัฒนาการรูปแบบเครื่องแต่งกายให้มีความน่าสนใจและเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้กับคนรุ่นใหม่ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่หันมาให้ความสนใจในศิลปวัฒนธรรมของไทยมากขึ้นและยังเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมไทยที่ผสมแนวคิดสมัยใหม่ทำให้เกิดความน่าสนใจแก่คนรุ่นใหม่มากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะการแต่งกายรูปแบบฮิปปี
2. เพื่อศึกษารูปแบบลวดลายผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน
3. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ

ที่มาของปัญหา

เนื่องจากในปัจจุบันวัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับศิลปะวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้น โดยการเลือกใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและสิ่งของต่างชาติดูเพื่อตามกระแสของแฟชั่นในยุคปัจจุบัน ซึ่งทำให้หลงลืมศิลปะวัฒนธรรมของไทย

แนวทางการแก้ไขปัญหา

ทำการออกแบบเครื่องแต่งกายโดยนำแนวคิดในการแต่งกายรูปแบบฮิปปีมาผสมผสานกับผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอเพื่อการนำเสนอการผสมผสานวัฒนธรรมการแต่งกายที่มีรูปแบบความเป็นวัฒนธรรมพื้นเมืองเข้ากับกระแสแฟชั่น ด้วยการนำวัสดุสมัยใหม่เข้ามาผสมผสาน

ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาลักษณะการแต่งกายรูปแบบฮิปปี
2. ศึกษารูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ
3. ศึกษาแนวโน้มแฟชั่นปี 2017

ขอบเขตการออกแบบ

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีในรูปแบบฮิปปี
2. ออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี โดยนำเอาผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ
3. ออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับกลุ่มคนที่มีอายุ 20 - 35 ปี

วิธีการดำเนินแฟชั่นนิพนธ์

1. นำเสนอหัวข้อแฟชั่นนิพนธ์
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกายรูปแบบฮิปปี
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน
4. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017
5. ออกแบบเสื้อผ้า ร้างชุด
6. คัดเลือกแบบที่ตัดเย็บชุด
7. ตัดเย็บชุดที่เลือกไว้
8. ตกแต่งรายละเอียด
9. ตรวจสอบความเรียบร้อย
10. สรุปผลการดำเนินงานพร้อมข้อเสนอแนะ
11. นำเสนอผลงาน
12. ส่งเอกสารแฟชั่นนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามกำหนด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงลักษณะการแต่งกายรูปแบบฮิปปี
2. ได้ทราบถึงลักษณะของรูปแบบลวดลายผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน
3. ได้รูปแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ

นิยามศัพท์

ฮิปปี	หมายถึง	คนกลุ่มหนึ่งที่ดำเนินชีวิตโดยอิสระไม่ขึ้นกับประเพณี วัฒนธรรม ไม่สนใจสังคม ในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้น ทศวรรษ 1960
ชนเผ่าลีซอ	หมายถึง	กลุ่มชาติพันธุ์ที่จัดอยู่ในกลุ่มธิเบต-พม่า ของชนชาติโลโล ถิ่นกำเนิดดั้งเดิมของชนเผ่าลีซอ อยู่บริเวณต้นน้ำโขงและแม่น้ำสาละวิน อยู่เหนือหุบเขาสาละวินในเขตมณฑลยูนนาน ตะวันตกเฉียงเหนือและตอนเหนือของรัฐคะฉิ่น ประเทศพม่า
ผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ	หมายถึง	ผ้าที่ชาวเขาชนเผ่าลีซอทำขึ้นจากโทเร หลากหลายสี พับเป็นผ้าเฉลียงที่ละเส้น โดยต้องพับผ้าทีละชิ้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมหรือสามเหลี่ยมแล้วนำมาประกอบกันพับทั้งสองด้านแล้วสอยด้วยมือทีละอัน และนำมารวมกันเป็นแถบและนำไปใช้ตกแต่งในส่วนต่างๆของเสื้อผ้า โดยใช้สีสันทึบสดใส เป็นสีโทนร้อนและโทนเย็นสลับกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาโครงการการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลือซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและเครื่องแต่งกายรูปแบบฮิปปี
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชนเผ่าลือซอและลวดลาย สี ของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลือซอ
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย
4. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ.2017
5. ศึกษาารูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลคชั่นครุส 2016
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.ศึกษาประวัติความเป็นมาและเครื่องแต่งกายรูปแบบฮิปปี

ประวัติความเป็นมาของฮิปปี

ฮิปปี (Hippie) คือวัฒนธรรมย่อยเกิดมาจากการเคลื่อนไหวของคนหนุ่มสาวเริ่มต้นในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นทศวรรษ 1960 และได้แพร่วัฒนธรรมนี้ไปทั่วโลก คำว่าฮิปปี มาจาก ฮิปสเตอร์ (hipster) (วัฒนธรรมย่อยในยุค 40) และถูกใช้ในการอธิบายถึงพวกที่ทำตัวต่างจากคนส่วนมากในสังคม ในซานฟรานซิสโก เขต Haight-Ashburyคนพวกนี้ได้รับสืบทอดวัฒนธรรมที่แปลกแยกนี้จากพวกบีตเจเนเรชัน (Beat Generation) โดยได้เกิดสังคมของพวกเขา ในปี 1967 ในซานฟรานซิสโก ฮิปปีมีความ โด่งดัง นำไปสู่เหตุการณ์ Summer of Love ทางฝั่งตะวันตกของสหรัฐอเมริกา และ เทศกาลวู้ดสต็อก ในปี 1969 ทางฝั่งตะวันออก แฟชั่นฮิปปี มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมหลัก มีอิทธิพลต่อดนตรีป๊อป โทรทัศน์ ภาพยนตร์ งานเขียน และศิลปะ ตั้งแต่อาหารเพื่อสุขภาพ สู่วัฒนธรรมดนตรี การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ยึดติด หรือแม้แต่การปฏิบัติในไซเบอร์สเปซ ใน

ประเทศไทยเรียกฮิปปี่ว่า พวกบุปผาชน โดยอธิบายไว้ว่า เป็นกลุ่มคนที่รัก อิสระเสรีภาพ ทั้งการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ทั้งการแต่งกาย ไม่กฎมิฐาน ฟุ้งเฟ้อหรือยึดติดกับสิ่งของราคาแพง

ภาพที่ 1 ภาพกลุ่มฮิปปีในเทศกาลวู้ดสต็อก

(ที่มา : <http://siashippie.blogspot.com> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

อเมริกาช่วง 1946-1964 เป็นยุคของ เบบี้บูม ก่อนการมาถึงของ ฮิปปี อันว่า เบบี้บูม นี้คือ ยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่ง อเมริกา ถือว่าตัวเองเป็นผู้ชนะสงคราม เป็นผู้นำโลกเสรี ผู้คนในประเทศอยู่ในบรรยากาศเฉลิมฉลอง มีความสุข การแต่งงาน มีลูก มีงาน มีรถ มีบ้าน กับ ลูกหมา อีก 1 ตัว ในลักษณะสูตรสำเร็จที่เรียกกันว่า American dream จึงแพร่กระจายไปทั่ว ฉะนั้น ฮิปปี ก็คือ ลูกๆหรือผลผลิตของเบบี้บูม นั่นเอง เมื่อเศรษฐกิจ ตกต่ำ สถาบันของรัฐต้นคลอนด้วยวิกฤติศรัทธา ในคดีวอเตอร์เกต อเมริกาเข้าไปยุ่งในสงครามที่ตัวเองเคยเป็นผู้ชนะและภูมิใจ แต่สมรรถภูมิใหม่คือ เวียดนาม ซึ่งส่งเวทย์ให้กับ สงครามเย็นนั้น มีแต่รายชื่อทหารลูกชาวบ้าน เสียชีวิตรายวัน ว่ากันว่า ใครมีลูกชายในครอบครัวอเมริกัน ใครคนหนึ่งต้องตายไปเพราะสงครามเวียดนาม ความจริงปรากฏว่า อเมริกัน กลับต้องพ่ายแพ้ให้กับประเทศเล็กๆสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้เกิด “ขบวนการบุปผาชน” ที่แพร่หลายไปทั่วโลกยุคของพวกเขา คือ กลางยุค 60 คาบเกี่ยวกับ 70 Hippie นั้นแผลงมาจากคำว่า Hip ที่แปลว่า เท่, เจ๋ง, เก๋ ซึ่งเป็นศัพท์เฉพาะที่ นักดนตรีแจ๊ซผิวดำนิยมใช้ในยุค 1940 พวกเขา

เขาใช้คำๆ นี้ เพื่อเผยแพร่ปรัชญาความรักและสันติภาพ ประกาศวิถีชีวิตใหม่ Peace, love and dope เกิดเป็น Flower People หรือ บุปผาชน พร้อมสโลแกนที่ว่า Make Love, not War.

ภาพที่ 2 ภาพชาวฮิปปีในเทศกาลวู้ดสต็อก

(ที่มา : <http://siashippie.blogspot.com> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

เครื่องแต่งกายรูปแบบฮิปปี

การแต่งกายของฮิปปีอยู่ในยุค 1960 – 1970 คีย์ของแฟชั่นยุค 60's เรียกว่าเป็นแนว Mod look มินิสเกิร์ต หรือเดรส สีเมทัลลิก ถุงน่องหลากสี สีฉูดฉาด ลายแนวเรขาคณิต

ภาพที่ 3 ภาพการแต่งกายสไตล์ mod look

(ที่มา : <http://www.praew.com/10995/fashion/fashion-trend-70s> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ภาพที่ 4 ภาพการแต่งกายของยุค1960

(ที่มา : <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ภาพที่ 5 ภาพผู้หญิงใส่มินิสเกิร์ตของยุค1960

(ที่มา : <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ภาพที่ 6 ภาพผู้หญิงใส่ชุดเดรสสีเมททัลลิกในยุค1960

(ที่มา : <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

แฟชั่นในยุค 1970 มีการนำวัฒนธรรมหลากหลายของตะวันออกเข้ามาด้วย ยุคนี้เป็นยุคที่คนเริ่มใช้แฟชั่นเป็นการแสดงออกถึงตัวตน มีการแต่งตัวรูปแบบต่างๆที่หลากหลาย

ภาพที่ 7 ภาพชุดแมกซีเดรสในยุค 1970

(ที่มา : <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ภาพที่ 8 ภาพชุดสูทแบบกางเกงที่เป็นที่นิยมในยุค 1970

(ที่มา : <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

และสิ่งที่โดดเด่นมากๆ ในยุค 1970 ก็คือ ฮิปปี เป็นแนวแฟชั่นที่ผสมผสานความเป็น Ethnic style (พื้นเมือง) เข้ากับเสื้อผ้าในสมัยนั้น จุดเด่นคือลายผ้าที่ดูซับซ้อนแนวตะวันออก มีสีสันสดใส

ภาพที่ 9 ภาพชุดฮิปปี้ที่ผสมผสานความเป็นลวดลายพื้นเมือง

(ที่มา : <http://www.praew.com/10995/fashion/fashion-trend-70s> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ภาพที่ 10 ภาพการแต่งกายรูปแบบฮิปปี้ในยุค 1970

(ที่มา : <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ภาพที่ 11 ภาพกลุ่มฮิปปีในยุคปัจจุบัน

(ที่มา : <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นนี้ เสื้อผ้ายุคฮิปปีมีเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะตัวที่น่าสนใจ
 สิ่งที่ได้เด่นมากๆ ในยุค 1970 ก็คือ ฮิปปี เป็นแนวแฟชั่นที่ผสมผสานความเป็นพื้นเมืองเข้ากับ
 เสื้อผ้าในสมัยนั้น ยุคนี้เป็นยุคที่คนเริ่มใช้แฟชั่นเป็นการแสดงออกถึงตัวตน มีการแต่งตัวรูปแบบ
 ต่างๆที่หลากหลาย อย่างเช่นการแต่งตัวที่มีสีสันสดใส ลวดลายเรขาคณิตต่างๆ รูปแบบเสื้อผ้าแบบ
 สูท กางเกงขาก๊วย เสื้อผ้าที่ผสมผสานลวดลายพื้นเมือง ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเกิดแนวคิดในการ
 ออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีโดยนำรูปแบบ โครงร่างเสื้อผ้าของยุคฮิปปีมาเป็นแรงบันดาลใจ
 ในการออกแบบเสื้อผ้า และการนำวัฒนธรรมพื้นเมืองกับเสื้อผ้าสมัยใหม่มาผสมผสานกัน เพื่อทำ
 ให้เกิดรูปแบบเสื้อผ้าที่มีความแปลกใหม่และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชนเผ่าลีซอและลวดลาย ของผ้าพื้นเมือง ชนเผ่าลีซอ

ความเป็นมา

ถิ่นเดิมของชนเผ่าลีซอ อยู่แถบต้นแม่น้ำสาละวินในประเทศจีน ต่อมาได้อพยพเข้าไปอาศัยอยู่ทางทิศเหนือของประเทศสหภาพพม่า และเข้ามาอยู่ในประเทศไทยแถบแคว้นเชียงตุง และเข้ามาอาศัยอยู่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเมื่อประมาณ ๑๐๐ ปีเศษ ปัจจุบันมีประมาณ ๔,๐๐๐ คนตั้งถิ่นฐานอยู่มากในเขตอำเภอปางมะผ้า อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน และอำเภอปาย ชาวลีซอเรียกตนเองว่า “ลีซุ” (คำว่า “ลี” มาจาก “อีหลี” แปลว่า จาริต ประเพณีหรือวัฒนธรรม “ซุ” แปลว่า “คน”) มีความหมายว่า กลุ่มชนที่มีขนบธรรมเนียม จาริตประเพณี และมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง ดังนั้นหากมองในแง่วัฒนธรรมและบุคลิกภาพแล้ว อาจกล่าวได้ว่าชาวลีซอ เป็นกลุ่มชนที่รักอิสระ มีระบบจัดการความสัมพันธ์ทางสังคมที่ยืดหยุ่น เป็นนักจัดการที่มีประสิทธิภาพ จะไม่ยอมรับสิ่งใหม่โดยไม่ผ่านการเลือกสรรและจะไม่ปฏิเสธวัฒนธรรมที่แตกต่าง โดยไม่แยกแยะด้วยเหตุนี้เองทำให้ชาวลีซอมีศักยภาพในการปรับตัวเข้ากับ ความเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันก็สามารถธำรงรักษาอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์เอาไว้ได้เช่นกัน

ภาพที่ 12 ภาพชาวเขาชนเผ่าลีซอ

(ที่มา : <http://www.oknation.net/blog/xeeb/2009/02/12/entry-6> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ชาวไลโซมีความเป็นอยู่เรียบง่าย ประกอบอาชีพทำไร่ ปลูกข้าวและพืชพันธุ์ต่าง ๆ ไว้เลี้ยงครอบครัว ปกครองโดยผู้อาวุโส สืบสกุลทางพ่อ แต่ละหมู่บ้านมีวงศ์หลายสายสกุล นับถือศาสนาพุทธและถือผี เทศกาลที่สำคัญ คือ เทศกาลขึ้นปีใหม่ เรียกว่า “กินวอ” ตรงกับเทศกาลตรุษจีน มีการเลี้ยงเหล้าข้าวโพด เลี้ยงขนมปาดี้ เลี้ยงฉลองด้วยอาหารต่าง ๆ ที่ปรุงจากเนื้อหมู วันสำคัญทุกคนจะไปรวมกันที่บ้านหมอผีประจำหมู่บ้าน มีการประกอบพิธีเข้าทรงเพื่อขจัดสิ่งชั่วร้าย กลางคืนมีการเต้นรำฉลองเรียกว่า “เต็นจะคี” เช้าวันขึ้นปีใหม่ มีการยิงปืนและมีการเซ่นบูชาผีประจำหมู่บ้าน

ประชากร

ในกลางปี พ.ศ. 2526 มีไลโซประมาณ 18,000 คน กระจายกันตั้งหมู่บ้านราว 110 หมู่ อยู่ในเมืองไทย เมื่อ พ.ศ. 2501 สำรวจประชากรไลโซได้ประมาณ 7,500 คน คิดเป็นอัตราเพิ่ม 3.6% ต่อปี ตลอดระยะ 25 ปี ที่ผ่านมาซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มโดยธรรมชาติ เพราะมีการอพยพเข้ามาขึ้นเรื่อยๆ ในปี 2526 นี้มีประชากรไลโซอยู่ในพม่า 250,000 และในจีนราว 500,000 คน มีหลายร้อยครอบครัวที่เข้ามาอยู่ในทางชายแดนของตะวันออกกลางเหนือ แต่ไม่มีอยู่ในลาว และเวียดนามเลย ไลโซในไทยนั้นอยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ราว 47% เชียงราย 23 % แม่ฮ่องสอน 19% อีก 11% กระจุกกันอยู่ใน พะเยา ตาก กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ และสุโขทัย ไลโซในเมืองไทยปัจจุบันแตกต่างไปจากชนเผ่าในตอนเหนือของพม่ามากมาย อาจเป็นเพราะได้แยกแตกตัวมาจากจีนส่วนใหญ่หลายชั่วคนแล้ว แถมยังมีการสมรสกับจีนฮ่อ จนผสมผสานกันถึงขั้นเรียกตนเองว่า ไลโซจีน ประชากรไลโซจากการสำรวจในปี พ.ศ.2540 ของสถาบันวิจัยชาวเขามิ 30,940 คน 151 หมู่บ้าน 5,114 ครัวเรือน คิดเป็น 4.11% ของประชากรชาวเขาทั้งหมด อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ 23% จังหวัดเชียงรายได้ 19% จังหวัดแม่ฮ่องสอน 11% และกระจายทั่วไปในจังหวัด พะเยา ตาก กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ สุโขทัย

ภาษาของเผ่าไลโซ

ภาษาไลโซอยู่ในกลุ่มเดียวกับภาษามูเซอและอีก้อ ซึ่งกลุ่มนี้รวมเรียกว่า “โลโล” (Loloish) ภาษากลุ่มโลโลมีความสัมพันธ์กับกลุ่มภาษาพม่า (Burmish) จึงรวมเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้นเรียกว่า กลุ่มพม่า-โลโล (Burmese-Lolo) และกลุ่มภาษาพม่า-โลโลมีความสัมพันธ์กับภาษาทิเบต (Tibetan) จึงรวมกันเข้าเป็นตระกูลภาษาใหญ่ทิเบต-พม่า (Tibeto-Burman) อีกทีหนึ่งนอกจากนี้นักภาษาศาสตร์ส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า ตระกูลภาษาใหญ่ทิเบต-พม่ามีความสัมพันธ์กับภาษา

ตระกูลใหญ่จีน (Sinitic) จึงรวมกันเข้าเป็นตระกูลภาษาใหญ่ที่เรียกว่า จีน-ทิเบต (Sino-Tibetan) ด้วย ภาษาลีซออยู่คนละตระกูลภาษากับภาษาไทย จึงแตกต่างจากภาษาไทยมาก ลักษณะภาษาลีซอได้แก่ ทำนองเสียง ประโยคลีซอที่มีข้อความเดียวกัน ถ้าเป็นประโยคคำถาม จะใช้เสียงตกตรงท้าย ประโยค แต่ถ้าเป็นประโยคอื่น ๆ อาทิ ประโยคบอกเล่า, ประโยคปฏิเสธ ฯลฯ ทำนองเสียงจะราบเรียบ อาทิ ประโยคคำถาม, ประโยคชนิดอื่น ๆ

ลักษณะบ้านเรือน

ชาวลีซออาศัยอยู่บนเนินเขา ความสูงไม่น้อยกว่า 800 เมตร มีน้ำใช้สะดวกและมีธารน้ำไหลผ่าน สูงสุดของหมู่บ้านจะเป็นที่ตั้งของศาลผีประจำหมู่บ้าน ผีปู่ตา ผีผู้เฒ่า ปลูกบ้านล้อมบนดินเพราะป้องกันความหนาวได้ดี การจัดที่ในบ้าน ทำเป็นสัดส่วน กั้นเป็นห้องนอน เป็นที่เก็บเครื่องมือการเกษตร และมีชั้นไม้ไผ่ สำหรับวางเครื่องครัว

ศาสนาและความเชื่อ และพิธีกรรม

ชาวลีซอส่วนใหญ่นับถือผี (เหน่) ควบคู่กับ ศาสนาคริสต์ หรือศาสนาพุทธ ผีที่สำคัญมากคือ ผีปู่ตา ย่า ยาย ผีที่นับถือหรือเกรงกลัวคือ ผีที่อยู่ตามธรรมชาติ เช่น ผีดอย ผีดิน ผีน้ำ ผีไร่การเรียกขวัญ เป็นความเชื่อด้วยด้านจิต วิญญาณ เพื่อความสุขสบายกาย ใจ ทำต่อเมื่อคนในครอบครัวเจ็บป่วยบาดเจ็บ การทำนายโชค การเลี้ยงผีลีซอ เช่น ไหว้จะใช้กระดูกไก่ทำนายโชคชะตาของเจ้าภาพและครอบครัว

วัฒนธรรมประเพณี

ค่อนข้างหลากหลาย เช่น ประเพณี การฉลองปีใหม่ การฉลองพืชผล (กินข้าวโพดใหม่) การกินข้าวใหม่ การไหว้ผีหลวง การไหว้ผีไร่ผืนนา การไหว้ผีบรรพบุรุษ ดนตรีเพลงชนเผ่า และการเต้นรำ เครื่องดนตรีชนเผ่ามีไม่มากนัก ได้แก่ แคนน้ำเต้า และซึ่งใช้เล่นประกอบการเต้นรำในงานต่างๆ เพลงลีซอมีหลายประเภท เพลงที่นิยมคือเพลงเกี่ยวกับสาว ซึ่งชาย-หญิงร้องโต้ตอบกัน

การแต่งกายของเผ่าลีซอ

เสื้อผ้าสตรีมีลักษณะคล้ายเสื้อคลุม ผ้าเฉียงจากคอลงไปถึงเข่าแทนกระโปรง ส่วนใหญ่ใช้สีฟ้าสไต ช่วงแขนที่ยาวลงมาถึงข้อมือขลิบผ้าสีดำที่ริมชาย ตรงคอและไหล่ขลิบด้วยสีแดงชมพู คาดเป็นลายสวยงาม ที่เอวใช้ผ้าสีดำคาดเป็นเข็มขัด ส่วนชั้นในสวมกางเกงขาวไว้เสมอ ตรงขอบกางเกงขลิบด้วยสีดำหรือสีม่วงและลายอื่น ๆ เสื้อลีซอหญิงมักใช้สีที่ดูเด่นเสมอ ส่วนเครื่องแต่งกายบุรุษสวมเสื้อคอกลมสีดำ ผ่าอกด้านขวาทับด้านซ้ายเป็นแนวเฉียงปกคลุมลายสีขาวที่หน้าอก และประดับด้วยกระดุมสีเงินตามไหล่และคอ กางเกงขาวยาวเป๋ากว้างสีดำ มีแถบตรงปลายขาสีฟ้าการแต่งกาย ลักษณะการแต่งกายของหญิงลีซอมีความโดดเด่นมาก ตั้งแต่ผ้าโพกหัว ที่เป็นทรงป้านกลม ตกแต่งด้วยลูกปัดและพู่ประดับหลากสี เวลาสวมใส่จะส่งให้ใบหน้าของผู้หญิงดูโดดเด่น สวยงาม เสื้อตัวยาวตัดเย็บด้วยผ้าสีสไตตกแต่งด้วยริ้วผ้าเล็กๆ สลับสี สวมทับ กางเกงขาว ครึ่งน่องสีดำ มีผ้าคาดเอวที่เมื่อคาดแล้วจะทิ้งชายไปทางด้านหลังเป็นพู่หางม้า ทำจากผ้าหลากสีเย็บเป็นไส้ไก่เส้นเล็กๆ จำนวนกว่า 100 เส้นขึ้นไปเมื่อเคลื่อนไหว พู่จะกวักแกว่งไปมาสวยงามมากและสวมสนับแข้งสีสด หญิงสาวและหญิงสูงอายุแต่งกายคล้ายกันต่างกันเฉพาะการใช้สี ซึ่งในกลุ่มหญิงสูงอายุจะใช้สีขรึมเข้มกว่า และผ้าโพกหัวก็ใช้ผ้าสีดำโพกพันไว้ ไม่มีลูกปัดและพู่ประดับ ผู้ชายสวมกางเกงสีสด และสาวเสื้อสีดำตกแต่งด้วยเม็ดเงินคาดเอว ประดับด้วยพู่หางม้าทำจากผ้าเย็บเป็นไส้ไก่สลับสี เวลาคาดเอวจะทิ้งชายลงมาทางด้านหน้า เด็ๆ ยังคงสวมใส่ชุดประจำเผ่าให้เห็น โดยทั่วไป

ภาพที่ 13 ภาพการแต่งกายของผู้หญิงชนเผ่าลีซอ

(ที่มา : <http://www.thairoyalprojecttour.com/?p=1426> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

การผลิต

หน้าที่ผลิตเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเป็นของฝ่ายหญิง เช่นเดียวกับชาวเขาเผ่าอื่นๆ วัสดุที่ใช้ผลิต ปัจจุบันซื้อผ้าทอและด้ายย้อมสีสำเร็จรูปจากโรงงานที่มีขาย ตามร้านเจ้าประจำ ซึ่งเป็นที่รู้จักดีของ ลีซอแต่ละหมู่บ้าน ลักษณะการทอผ้าของลีซอ เหมือนกลุ่ม มูเซอคือ เป็นแบบห่างหลัง หรือ สาย คาคดหลัง (Back strap) การทอผ้าเพื่อเย็บสวมใส่ไม่มี ปรากฏในชุมชนลีซอของประเทศไทย ปัจจุบัน มีเพียงการทอผ้าหน้าแคบขนาดเล็กๆ เพื่อนำมาเย็บ ประกอบเป็นย่ามเท่านั้น

ภาพที่ 14 ภาพชาวลีซอกำลังทำลวดลายผ้าด้วยมือ

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันสืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

การตกแต่ง

ลักษณะการตกแต่งเสื้อผ้า ส่วนใหญ่เน้นประดับด้วยแถบริ้วผ้าสลักสี ผ้าตัดปะและเม็ด โลหะเงินมีการตกแต่งด้วยลวดปักบ้างเล็กน้อย บริเวณช่วงต่อระหว่างผ้าคาคดเอวกับพู่ห้อย และ ด้านข้างสายย่ามช่วงต่อกับพู่ที่จะทิ้งชายลงมาทั้ง 2 ด้านเท่านั้น นอกจากนี้ ยังมีการตกแต่งเพิ่มเติม ให้ดูโดดเด่นขึ้นอีกหลายแบบ เช่น ใช้พู่ไหมพรมหลากสี กระจุกด้าย ลูกปัด และเครื่องเงิน

ภาพที่ 15 การแต่งกายของชนเผ่าลีซอ

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ลวดลาย

ลักษณะลวดลายพื้นฐานซึ่งเป็นที่รู้จักดีในกลุ่มผู้หญิง และส่วนใหญ่ เป็นลวดลายที่เกิดจากการใช้แถบริ้วผ้าสลับสีผสมผสานกับลายตัดผ้าปะ มีดังนี้

1. ลายค้ำะเพ็ยะคว่า (ลายหางธนู)

ภาพที่ 16 ภาพลายผ้าลายค้ำะเพ็ยะคว่า (ลายหางธนู)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

2.ลายเพ็ชะกวมakwa (ลายหน้าอกเสือ)

ภาพที่ 17 ภาพลายผ้าลายเพ็ชะกวมakwa (ลายหน้าอกเสือ)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

3.ลายอะหน้ายื่อ(ลายเขี้ยวหมา) ลายนี้ยังทำเขี้ยวได้เล็ก มากเท่าไร้แสดงว่าผู้ทำมีฝีมือมาก
เท่านั้น

ภาพที่ 18 ภาพลายผ้าลายอะหน้ายื่อ(ลายเขี้ยวหมา)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

4. ลายฟูยี่ลี่ (ลายท้องงู)

ภาพที่ 19 ภาพลายผ้าลายฟูยี่ลี่ (ลายท้องงู)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

5.ลายนะหุเม็ยซื่อ (ลายหมวก)

ภาพที่ 20 ภาพลายผ้าลายนะหุเม็ยซื่อ (ลายหมวก)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

6.ลายอีโก้จะย่า(ลายริ้วผ้าสลัปลี) ใช้สลัปลีหรือกำหนดลาย

ภาพที่ 21 ภาพลายผ้าลายอีโก้จะย่า(ลายริ้วผ้าสลัปลี)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ลายอีโก้จะย่า (ลายริ้วผ้าสลัปลี)และอ๊ะหน้ายื่อ (ลายเจ็ยวหมา) จะใช้ประกอบกับทุกลาย ส่วนลายอื่นๆ ได้แก่ลายคัวะเพ็ยะคว่า (ลายหางธนู) ลายเพ็ยะกุมาคว่า (ลายหน้าอกเสื่อ) ลายพูยี่ฉี่ (ลายท้องงู) และลายนะหุเม็ยซื่อ(ลายหมวก)ไม่นิยมนำมารวมกัน จะเลือกใช้เพียงลายใดลายหนึ่ง นำมาเป็นลายหลักแล้วแต่งประกอบด้วยลายอีโก้จะย่า และลายอ๊ะหน้ายื่อ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ตกแต่ง แขนเสื่อ เข็มขัด และหมวกเด็ก

ภาพที่ 22 ภาพการนำลายมาต่อกัน

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

การเย็บผ้าเป็นไส้ไก่ “ชะยือคือแม่แล่”

ลีสอมีความเชี่ยวชาญในการเย็บผ้าเป็นเส้นเล็ก ๆ ยาวประมาณ 8” – 12” ลีสอสอดใส่เพื่อนำมามัดรวมกัน ดัดปลายแต่ละเส้นด้วยกระจุกด้ายเล็กๆสวยงาม เพื่อใช้เป็นพู่ประดับผ้าคาดเอว ทั้งชาย – หญิงและหมวกผู้หญิง เพื่อสวมใส่ในโอกาสสำคัญ จำนวนไส้ไก่มัดหนึ่งๆต้องมากกว่า 200 เส้น มิฉะนั้นพู่ประดับจะแกว่งไกวไม่สวยเวลาเคลื่อนไหวเดินรำ

ภาพที่ 23 ภาพไส้ไก่ที่ชนเผ่าลีสอทำขึ้น

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นนี้ ผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอมีทั้งหมด 6 ลาย เกิดจากเทคนิคการตัดต่อผ้าให้เกิดเป็นรูปทรงเรขาคณิตต่างๆทั้งสามเหลี่ยมและสี่เหลี่ยม ทำซ้ำๆในระยห่างที่เท่ากัน ผ้าลีซอแม้จะไม่มีวิธีการผลิตที่ซับซ้อนและการตกแต่งก็ไม่ได้มีลวดลายหลากหลายนัก แต่ความโดดเด่นที่ทำให้ยังคงเป็นที่ต้องการของตลาดผ้าชาวเขามาโดยตลอด มาจากการใช้สีสันทึบดำ สววยงามจัดวางไว้ได้อย่างลงตัว ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเกิดแนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีโดยนำเทคนิคและลวดลายของผ้าชนเผ่าลีซอมาดัดแปลงเพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ให้กับเสื้อผ้า

3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย

ความหมายของเครื่องแต่งกาย

คำว่า “ เครื่องแต่งกาย “ หมายถึงสิ่งที่มนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกาย การแต่งกายของมนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์สามารถค้นคว้าได้จาก หลักฐานทางวรรณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อให้เป็นเครื่องช่วยชี้้นำให้รู้และเข้าใจถึงแนวทางการแต่งกาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการดำรงชีวิตของมนุษย์ในยุคสมัยนั้น

ประวัติของเครื่องแต่งกาย

ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์ใช้เครื่องห่อหุ้มร่างกายจากสิ่งที่ได้มาจากธรรมชาติ เช่น ใบไม้ ใบหญ้า หนังสัตว์ ขนนก ดิน สีต่างๆ ฯลฯ มนุษย์บางเผ่าพันธุ์รู้จักการใช้สีที่ทำมาจากดินพืช โดยนำมาเขียนหรือสักตามร่างกายเพื่อใช้เป็นเครื่องตกแต่งแทนการใช้เครื่องห่อหุ้มร่างกาย ต่อมา มนุษย์มีการเรียนรู้ ถึงวิธีที่จะดัดแปลงการใช้เครื่องห่อหุ้มร่างกายจากธรรมชาติให้มีความเหมาะสมและสะดวกต่อการแต่งกาย เช่น มีการผูก มัด สาน ถัก ทอ อัด ฯลฯ และมีการวิวัฒนาการเรื่อยมา จนถึงการรู้จักใช้วิธีตัดและเย็บ จนในที่สุดได้กลายมาเป็นเทคโนโลยีจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

ความแตกต่างในการแต่งกาย

มนุษย์เป็นสัตว์โลกที่อ่อนแอที่สุดในทางฟิสิกส์ เพราะผิวหนังของมนุษย์มีความบอบบาง จึงจำเป็นต้องมีสิ่งปกคลุมร่างกายเพื่อสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ จากความจำเป็นนี้จึงเป็นแรง

กระตุ้นที่สำคัญในอันที่จะแต่งกาย เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์เอง โดยมีสังคมและสิ่งอื่นๆ ประกอบกัน และเครื่องแต่งกายก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามสาเหตุนั้นๆ คือ

สภาพภูมิอากาศ ประเทศที่อยู่ในภูมิอากาศแถบเส้นอาร์คติก ซึ่งมีอากาศที่หนาวเย็นมาก มนุษย์ในแถบภูมิภาคนี้จะสวมเสื้อผ้าซึ่งทำมาจากหนังหรือขนของสัตว์ เพื่อให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย ส่วนในภูมิภาคที่มีอากาศร้อนอบอ้าว เสื้อผ้าที่สวมใส่จะทำจากเส้นใย ซึ่งทำจากฝ้าย แต่ในทวีปแอฟริกา เสื้อผ้าไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับการป้องกันจากสภาพอากาศ แต่เขากลับนิยมใช้พวกเครื่องประดับต่างๆที่ทำจากหินหรือแก้วสีต่างๆ ซึ่งมีอยู่ในธรรมชาตินำมาตกแต่งร่างกาย เพื่อใช้เป็นเครื่องรางหรือเครื่องป้องกันภูติผีปิศาจอีกด้วย

ศัตรูทางธรรมชาติ ในภูมิภาคเขตร้อน มนุษย์จะได้รับความรำคาญจากพวกสัตว์ปีกประเภทแมลงต่างๆ จึงหาวิธีขจัดปัญหาโดยการใช้โคลนพอกร่างกายเพื่อป้องกันจากแมลง ชาวฮาวายเอียนแถบทะเล แปซิฟิก สวมกระโปรงซึ่งทำด้วยหญ้า เพื่อใช้สำหรับป้องกันแมลง แต่ก็ได้กลายเป็นที่เก็บแมลงเสียมากกว่า ชาวพื้นเมืองโบราณของญี่ปุ่นรู้จักใช้กางเกงขายาว เพื่อป้องกันสัตว์และแมลง

สภาพของการงานและอาชีพ หนังสัตว์และใบไม้ไม่สามารถใช้เพื่อป้องกันอันตรายจากภายนอก เช่น การเดินป่าเพื่อหาอาหาร มนุษย์ก็ใช้หนังสัตว์และใบไม้เพื่อป้องกันการถูกหนามเกี่ยวหรือ ถูกสัตว์กัดต่อย ต่อมา สามารถนำเอาใยจากต้นแฟลกซ์ (Flax) มาทอเป็นผ้าที่เรียกกันว่า ผ้าลินิน เมื่อความเจริญทางด้านวิทยาการมีมากขึ้น ก็เริ่มมีสิ่งทีผลิตเพิ่มขึ้นอีกมากมายหลายชนิด สมัยศตวรรษที่ 19 เสื้อผ้ามีการวิวัฒนาการเพิ่มมากขึ้น มีผู้คิดประดิษฐ์เสื้อผ้าพิเศษ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้สวมใส่ โดยเฉพาะผู้ที่ทำงานประเภทต่างๆ เช่น กลาสีเรือดำปลาวาฬ คนงานเหมืองแร่ เกษตรกร คนงานอุตสาหกรรม ข้าราชการทหาร ตำรวจ พนักงานดับเพลิง เป็นต้น

อันตรายต่างๆที่อาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างปฏิบัติงาน ทำให้ความต้องการของมนุษย์ในด้านเสื้อผ้ามีมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งในปัจจุบันนี้ เสื้อผ้าที่ผลิตขึ้นมานั้น ได้มีการปรับปรุงและตกแต่งพิเศษเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับอาชีพต่างๆ เช่น ให้มีความคงทนต่อสารเคมี ทนต่อพิษ และอุณหภูมิ นอกจากนี้ยังมีการตกแต่งพิเศษอื่นอีก อาทิเช่น ทนต่อการซักและทำความสะอาด ไม่เป็นลื่อไฟฟ้า ไม่ดูดซึมน้ำ และไม่เป็นตัวนำความร้อน เป็นต้น

ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและศาสนา เมื่อมนุษย์มีสติปัญญามากยิ่งขึ้น มีการอยู่รวมกันเป็นกลุ่มชน และจากการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะนี้เอง จึงจำเป็นต้องมีระเบียบและกฎเกณฑ์ในอันที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข โดยไม่มีการรุกรานซึ่งกันและกัน จากการปฏิบัติที่กระทำสืบต่อกันมาเรื่อย ๆ ในที่สุดได้กลายมาเป็นขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมขึ้น

ในสมัยโบราณ เมื่อมีการเฉลิมฉลองประเพณีสำคัญต่างๆ เช่น การเกิด การตาย การเก็บเกี่ยวพืชผล หรือเริ่มมีการสังคมกับกลุ่มอื่นๆ ก็จะมีการประดับหรือตกแต่งร่างกาย ให้เกิดความสวยงามด้วยเครื่องประดับต่างๆ เช่น ขนนก หนังสัตว์ หรือทาสีตามร่างกาย มีการสักหรือเจาะ บางครั้งก็วาดลวดลายตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย เพื่อแสดงฐานะหรือตำแหน่ง ซึ่งในปัจจุบันก็ยังมีหลงเหลืออยู่ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นชาวพื้นเมืองของประเทศต่างๆ ศาสนาก็มีบทบาทสำคัญในการแต่งกายด้วยเหมือนกัน ในสมัยสงคราม ทางศาสนา เช่น สงครามครูเสด ซึ่งเป็นสงครามที่ยืดเยื้อนานกว่า 300 ปี การสงครามที่ยาวนานทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างข้าศึกเกิดขึ้น ทำให้ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดและวัฒนธรรมซึ่งกันและกันตามมา

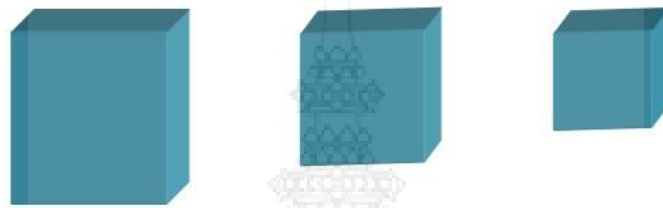
ความต้องการดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม ธรรมชาติของมนุษย์เมื่อเจริญเติบโตขึ้นย่อมมีความต้องการความสนใจจากเพศตรงข้าม โดยจะมีการแต่งกายเพื่อให้เกิดความสวยงาม มีการจับจ่ายใช้สอยในเรื่องเสื้อผ้ามากยิ่งขึ้น ผู้ที่ทำหน้าที่สนองความต้องการนี้ได้ดีที่สุดในยุคนี้ก็คือ นักออกแบบเสื้อผ้า ซึ่งได้พยายามออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามระดับของสังคมและเศรษฐกิจของผู้สวมใส่

เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของมนุษย์ แต่ละบุคคลย่อมไม่เหมือนกัน จึงทำให้เกิดการแต่งกายที่แตกต่างกันออกไป สังคมทั่วไปมีหลายระดับชนชั้น มีการแบ่งแยกกันตามฐานะทางเศรษฐกิจ เช่น ชนชั้นระดับเจ้านาย ชาวบ้าน และกรรมกร การแต่งกายสามารถบอกได้ถึงสถานภาพทางสังคมของผู้สวมใส่ได้อีกด้วย

หลักการออกแบบเสื้อผ้านั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

การออกแบบ โครงสร้าง ในการออกแบบเสื้อผ้าส่วนใหญ่ จะต้องมีการออกแบบจากโครงสร้างเป็นพื้นฐานหมายถึง การออกแบบที่ประกอบด้วย ขนาด รูปทรง สี และผิวสัมผัสของ

เสื้อผ้า รวมถึงชนิดของตะเข็บ ปก แขน กระเป๋า และส่วนรายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆ ซึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเสื้อผ้านั้นๆ จะขาดส่วนใดไปไม่ได้ อาจกล่าวได้ว่า การนำชิ้นส่วนอันเป็นโครงสร้างแต่ละชิ้นมาเย็บตะเข็บต่อกันจะสามารถเป็นเสื้อผ้าที่สมบูรณ์ได้ การออกแบบโครงสร้างในการออกแบบเสื้อผ้านั้นนับว่ามีความสำคัญอันดับแรก เพราะถ้าเสื้อผ้าที่ได้รับการออกแบบด้วยโครงสร้างที่ดี มักจะจัดเป็นเสื้อผ้าชั้นสูง และยังได้รับความนิยมเป็นเวลานาน

ภาพที่ 24 ขนาดของการออกแบบ

(ที่มา : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf วันที่
สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

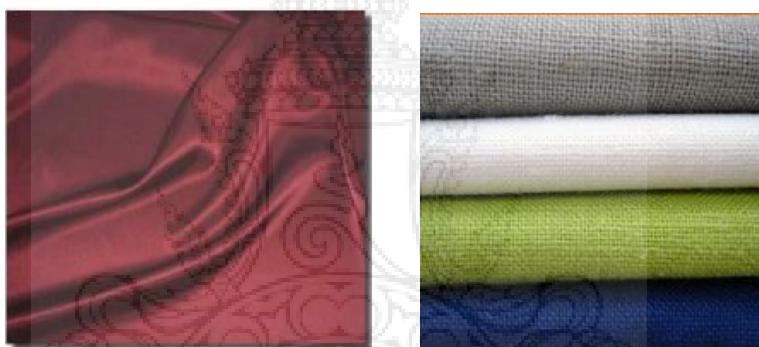
ภาพที่ 25 รูปทรง

(ที่มา : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf วันที่
สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ภาพที่ 26 วงจรสี

(ที่มา : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf วันที่
สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ภาพที่ 27 ผิวสัมผัส

(ที่มา : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf วันที่
สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

การออกแบบโครงสร้างที่ดีนั้น นอกจากจะต้องคำนึงประโยชน์ใช้สอยเป็นสำคัญแล้ว ยัง
ต้องคำนึงถึงด้านอื่นๆ ประกอบด้วย ดังนี้

1. มีความสวยงามและเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย
2. เป็นรูปแบบง่าย ๆ เรียบ ๆ
3. มีสัดส่วนที่ดี
4. เหมาะสมกับวัสดุที่ใช้และกรรมวิธีในการผลิต

การออกแบบตกแต่ง เป็นการตกแต่งเพิ่มเติมจากแบบโครงสร้างเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับเสื้อผ้า การปัก การติกระบาย การติดกระดุม การติดฝากระเป๋าวีหุลอก ผ้าพันคอ ตลอดจนเข็มขัด โดยไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย ซึ่งการออกแบบตกแต่งในลักษณะนี้มักใช้กับงานที่ไม่ต้องการฝีมือการตัดเย็บเท่าใดนัก เพราะสามารถปิดความบกพร่องของฝีมือตัดเย็บที่ไม่ชำนาญได้ สิ่งที่น่ามาตกแต่งเพิ่มเติม สามารถเปลี่ยนย้ายไปใช้กับเสื้อผ้าตัวอื่นได้

การออกแบบตกแต่งเพิ่มเติมจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ส่วนตกแต่งจะต้องช่วยเสริมแบบเสื้อจากโครงสร้างเดิมให้เด่นขึ้น
2. ส่วนตกแต่งต้องสัมพันธ์กับเส้นบน โครงสร้างของแบบเสื้อ
3. ส่วนตกแต่งเพิ่มเติมจะต้องสัมพันธ์กับผิวสัมผัสของผ้าที่ใช้การตัดเย็บ
4. การใช้ส่วนตกแต่งควรรู้ไม่เกิน 1 หรือ 2 แห่ง ในแบบเสื้อ
5. สีของวัสดุตกแต่ง ควรเลือกใช้สีที่มีความผสมผสานกับสีและลวดลายของผ้าที่เป็นโครงสร้างของเสื้อ
6. ขนาดของวัสดุตกแต่ง ควรมีความสัมพันธ์กับขนาดพื้นที่ที่ต้องการออกแบบตกแต่ง
7. การตกแต่งต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของวัสดุและประโยชน์ใช้สอย

องค์ประกอบในการออกแบบเสื้อผ้าประกอบด้วย

เส้นและรูปโครง ในการออกแบบจะต้องพิจารณาไปพร้อมกัน เพราะเส้นเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดบริเวณต่างๆ ให้เกิดรูปร่างขึ้น ทั้งในรายละเอียดบนตัวเสื้อและเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า การเลือกใช้เส้นบนแบบเสื้ออย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถลวงตาได้ เช่น สามารถทำให้ดูสูงขึ้นหรือเตี้ยลงได้ เป็นต้น นอกจากนั้นผลของการใช้เส้นต่างๆ บนแบบเสื้อยังสามารถทำหน้าที่เน้นสีของผ้า และผิวสัมผัสของผ้าได้ ตลอดจนความห่างของตำแหน่งที่ตั้งของเส้นเหล่านั้น ได้ตามความต้องการว่าจะเน้นหรือไม่ต้องการเน้นให้สะดุดตาการเลือกใช้เส้น อาจจะใช้ตามลักษณะรูปร่างของร่างกาย หรือเลือกเส้นที่ตรงกันข้ามกับลักษณะรูปร่างของร่างกาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่นำไปใช้ และจุดประสงค์ ในการออกแบบเส้นบนเสื้อผ้ามี่ 2 ชนิด คือ เส้นตรงและเส้นโค้ง

เส้นตรง

เส้นตรงมีทิศทางการใช้ อยู่ 3 ทิศทาง ได้แก่ ตรงแนวราบ ตรงแนวตั้งและตรงแนวเฉียง หรือทแยง ส่วนเส้นโค้งไม่สามารถจำกัดทิศทางของการใช้ได้แน่นอน แต่ไม่ว่าจะเป็นเส้นแนวตรงหรือแนวโค้งก็ตามย่อมสามารถทำให้เกิดความรู้สึกต่างกันไป เส้นตรงเป็นเส้นที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับลักษณะเส้นของร่างกาย ให้ความรู้สึกที่แข็งแรงกระด้างซึ่งในบางครั้งหากต้องการลดความรู้สึกแข็งกระด้างลงอาจจะใช้วิธีเลี่ยงไปใช้กับผ้าเนื้ออ่อนนุ่ม เส้นตรงนั้นๆ จึงจะคล้อยตามส่วนเว้าส่วนโค้งของร่างกาย ผ้าที่มีเนื้อผ้าที่แข็งกระด้างจะมีความเป็นเส้นตรงในตัวเองเส้นตรงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโครงสร้างของแบบเสื้อ ได้แก่ แนวตะเข็บ แนวเกล็ด และแนวตำแหน่งรอยเปิดของเสื้อผ้า แต่ละทิศทางของเส้นตรงสามารถลวงตาให้เกิดความรู้สึกต่างกันได้ ซึ่งในการเลือกใช้ควรคำนึงถึงรูปร่างของแต่ละคนที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป

เส้นตรงแนวตั้ง โดยปกติจะให้ความรู้สึกในทางเพิ่มความสูง เป็นเส้นที่นิยมกันมากในหมู่ผู้ที่ต้องการมีรูปร่างที่สูงดั่งปรึง เส้นตั้งในเสื้อผ้า ได้แก่ เส้นจากตลอดลายผ้า เส้นภายในโครงสร้างของเนื้อผ้า เส้นใน โครงสร้างของแบบเสื้อ เส้นที่เกิดจากส่วนตกแต่งภายในตัวเสื้อ

เส้นตรงแนวนอน มักให้ความรู้สึกช่วยเพิ่มความกว้าง แต่ไม่จริงเสมอไปนักเพราะทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถี่ห่างหรือช่องไฟของเส้นเหล่านี้ด้วย เส้นตรงแนวนอน ในแบบเสื้อ ได้แก่ เส้นจากตลอดลายผ้า เส้นเอว เส้นชายกระโปรง และส่วนตกแต่งที่เป็นแนวราบกับร่างกาย เป็นต้น ดังนั้นเมื่อความเข้มของสีและขนาดของเส้นหรือช่องไฟมากเท่าไรก็จะทำให้เกิดความรู้สึกกว้างขึ้นตามไปด้วย

เส้นตรงแนวเฉียงหรือเส้นทแยง เป็นเส้นที่นิยมนำมาใช้กับเสื้อผ้ามากอีกเส้นหนึ่ง ซึ่งนอกจากจะให้ความรู้สึกสดชื่นกระปรี้กระเปร่ามีชีวิตชีวาแล้ว ยังช่วยอำพรางส่วนที่บกพร่องของรูปร่างได้อีกด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองศาของแนวเส้นเฉียงที่นำไปใช้ว่าอยู่ในองศาใด ถ้าองศาของเส้นน้อยก็จะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกับเส้นตรงแนวราบ แต่ถ้าองศาของเส้นมากขึ้นจนใกล้เคียงกับ 90 องศาเท่าไรก็จะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกับเส้นตรงแนวตั้งเส้นซิกแซกจัดเป็นเส้นที่เกิดจากแนวเส้นทแยง สามารถลวงตาไปตามทิศทางและองศาของเส้น เส้นเฉียงหรือเส้นทแยง เส้นซิกแซกใน

เสื้อผ้าได้แก่ ลวดลายผ้า โครงสร้างการทอของผ้า แนวเส้นเหล่านี้ถ้านำไปใช้ในการออกแบบเสื้อผ้า มักจะให้ความรู้สึกเพิ่มขนาดขึ้น

เส้นโค้งจัดเป็นเส้นที่มีความคล้อยตามเส้นของรูปร่างมากที่สุดและเป็นเส้นที่ถูกนำไปใช้ในกรณีที่ต้องการให้เกิดความรู้สึกอ่อนหวาน นุ่มนวล นอกจากนั้นยังให้ความรู้สึกคล่องแคล่วมากขึ้นตามแนวเส้นโค้งที่ขยายกว้างเพิ่มขึ้นจนเป็นแนววงกลม เส้นโค้งในตัวเสื้อมีความสัมพันธ์กับส่วนโค้งของรูปร่าง ดังนั้นถ้ารูปร่างโค้งเว้ามากเท่าไรก็ทำให้เป็นการเน้นสัดส่วนให้เด่นชัดมากขึ้น

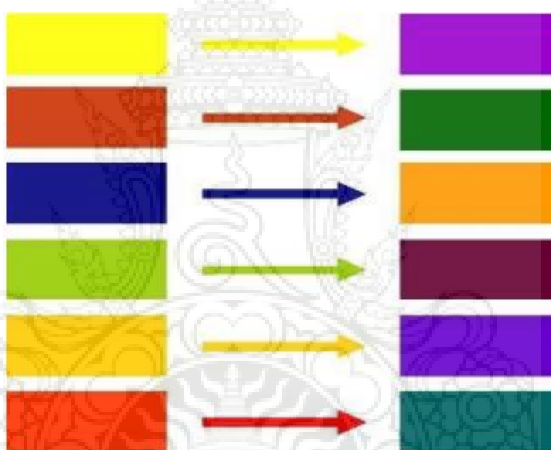
การนำเส้นมาใช้ในการออกแบบโครงร่างของแบบเสื้อแล้วก็จะได้ เส้นกรอบนอกของแบบเสื้อนั้นๆ ซึ่งเส้นกรอบนอกจะเป็นสิ่งแรกที่สร้างความประทับใจให้กับผู้พบเห็น ดังนั้นเส้นกรอบนอกของแบบเสื้อที่ดีก็จะส่งผลให้เสื้อผ้าและรูปทรงของส่วนประกอบในตัวเสื้อ เช่น แขนเสื้อ ปกเสื้อ กระโปรง คูดิและสร้างความประทับใจต่อผู้พบเห็นมากยิ่งขึ้น เส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า ได้มีวิวัฒนาการจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีเพียง 3 แบบ เท่านั้นที่มีการนำไปใช้และตัดแปลงไปบ้างตามสมัยนิยม ได้แก่ ทรงตรง ทรงกระดิ่ง ทรงหางกระรอก ในเสื้อผ้าชั้นสูงมักนิยมใช้เส้นกรอบนอกที่เป็น ทรงตรง หรือทรงกระดิ่ง เช่น ชุดไทย ชุดราตรี เป็นต้น แต่ถ้าเสื้อผ้าที่ผลิตจำนวนมากๆ ก็จะใช้เส้นกรอบนอกรูปทรงระดับปานกลางที่อยู่ระหว่างรูปทรง 2 แบบ เช่น ทรงตรงกับทรงกระดิ่ง และจะเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยมในแต่ละปี

สี สีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการออกแบบเสื้อผ้าเช่นเดียวกับเส้น นับว่าเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เราสามารถมองเห็นสีต่างๆ ได้ในความรู้สึกที่แตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากสภาพความเข้มของแสงที่ตกกระทบและสะท้อนกับสีที่มีความอ่อนแก่ที่แตกต่างกันเข้าสู่สายตา ไม่ว่าจะเป็นแสงที่เกิดจากธรรมชาติหรือแสงที่เกิดจากไฟฟ้าถ้าแสงมากก็ทำให้สีมีความสว่างและชัดเจนมาก แต่ถ้าแสงน้อยก็จะทำให้สีหม่นและลดความสดใสลงได้ และที่สำคัญสีเป็นสิ่งแรกที่สร้างความประทับใจให้กับผู้พบเห็นและสร้างอารมณ์หรือความรู้สึกต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วว่าองค์ประกอบอื่นบนตัวเสื้อสีเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการออกแบบเสื้อผ้า เนื่องจากสีทำให้สะดุดตา และเป็นสิ่งแรกที่ผู้คนที่มองเห็นและจดจำเราได้ หากเลือกใช้สีให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคลิกกาลเทศะและสภาพแวดล้อม และจะช่วยให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองอีกด้วย ผู้ที่ประสบ

ความสำเร็จในการนำสีมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าได้นั้น นอกจากจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับพื้นฐานของสีแล้ว ยังจะต้องรู้เกี่ยวกับหลักการนำสีไปใช้ในการออกแบบเสื้อผ้า ดังนี้

หลักการนำสีมาใช้ร่วมกัน หลักการนำสีมาใช้ร่วมกัน มีอยู่ 4 วิธี คือ

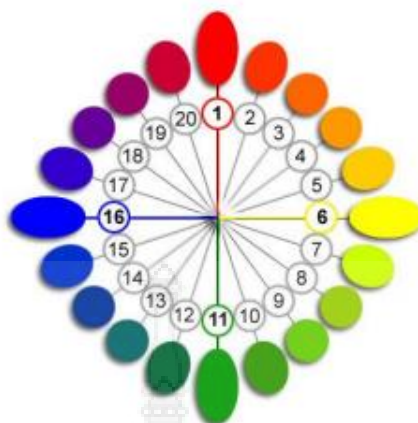
1. การใช้สีคู่ประกอบ การนำสีคู่ประกอบซึ่งเป็นสีที่อยู่ตรงกันข้ามกันในวงจรสี เช่น สีเขียวกับสีแดงหรือน้ำเงินกับสีส้มมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้า เราต้องทำความเข้าใจว่า สีเหล่านี้เป็นสีที่ตัดกันอย่างรุนแรง สามารถทำให้ประสาทสัมผัสเกิดการตื่นตัวอย่างฉับพลันในขณะเดียวกันก็ช่วยทำให้ดูมีชีวิตชีวา แต่ผู้ที่ใช้สีคู่ประกอบต้องมีความชำนาญในการใช้สี เพราะหากใช้สีได้ไม่ถูกวิธี จะลดคุณค่าของความสวยงามของแบบเสื้อผ้าทั้งหมด

ภาพที่ 28 สีคู่ประกอบ

(ที่มา : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

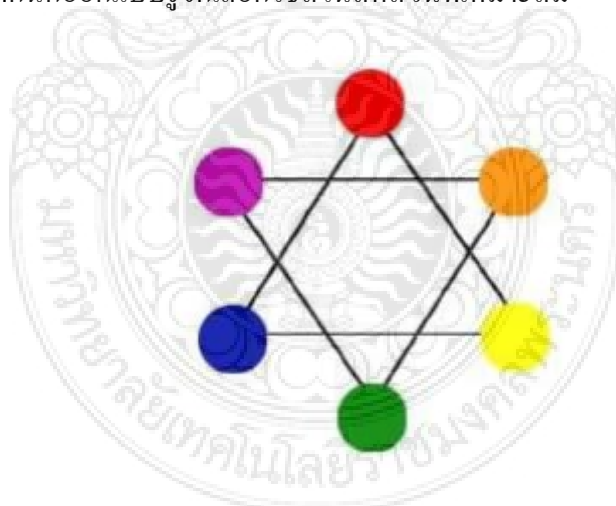
2. การใช้สีข้างเคียงการนำสีข้างเคียงซึ่งเป็นสีที่อยู่ใกล้กันในวงจรสี เช่น สีเขียว สีน้ำเงินกับสีเขียว น้ำเงินมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าจะทำให้เกิดความรู้สึกกลมกลืนของสี

ภาพที่ 29 สีข้างเคียง

(ที่มา : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf วันที่
ตีพิมพ์ 16 กรกฎาคม 2558)

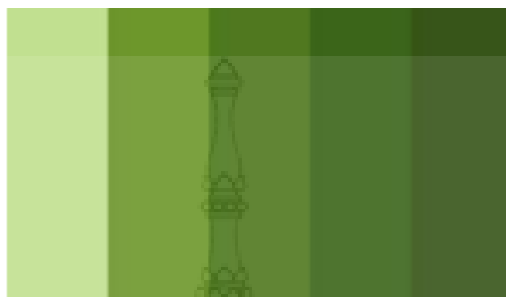
3. การใช้สี 3 สี การใช้สี 3 สี ที่อยู่ในกรอบสามเหลี่ยมของวงจรสี เช่น สีม่วง สีส้ม และสีเขียว มาใช้ร่วมกัน เมื่อดูครั้งแรกอาจจะดูไม่เข้ากัน แต่ในความจริงอย่างเข้ากันได้ดี ดดย เฉพาะอย่างยิ่ง หากนักออกแบบรู้จักเลือกใช้สีในสัดส่วนที่เหมาะสม

ภาพที่ 30 การใช้สี 3 สี

(ที่มา : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf วันที่
ตีพิมพ์ 16 กรกฎาคม 2558)

4. การใช้สีเอกรงค์ เป็นการใช้สีแท้เดียวในการออกแบบเสื้อผ้าซึ่งสามารถทำให้น่าสนใจโดยการทำสีแท้เดียวนั้นให้มีความเข้มของสีที่หลากหลาย เช่น สีน้ำเงิน ก็ใช้ความอ่อนเข้มของสีในการออกแบบ เพื่อให้สีน้ำเงินที่ดูเรียบง่ายดูน่าสนใจขึ้นได้ถ้ารู้จักนำไปใช้ให้เหมาะสม

ภาพที่ 31 การใช้สีเอกรงค์

(ที่มา : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf วันที่
สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

หลักการใช้สีเพื่ออำพรางรูปร่าง

โดยปกติ สีแต่ละสีจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของตนเองและผู้พบเห็นที่แตกต่างกันออกไป เช่น สีขาวหรือสีอ่อนมากๆ จะทำให้เกิดความรู้สึกไกลและมีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าที่เป็นจริง ในขณะที่สีดำหรือสีเข้ม ให้ความรู้สึกใกล้และมีขนาดเล็กลง ดังนั้นนักออกแบบควรเลือกใช้น้ำหนักของสีหรือค่าของสีกับเสื้อผ้า ให้เหมาะสม

ภาพที่ 32 สีอ่อน – เข้มมีผลต่อความรู้สึก

(ที่มา : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf วันที่
สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ความรู้เรื่องผ้าและเส้นใย

นักออกแบบเสื้อผ้าจะต้องเป็นผู้กำหนดทั้งแบบ เนื้อผ้า วัสดุตกแต่ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านผ้าและเส้นใย เพื่อให้สามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม สิ่งที่นักออกแบบเสื้อผ้าจำเป็นต้องรู้มากไปกว่าชนิดของผ้า ก็คือความรู้ทางด้านเส้นใย เส้นใยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ เส้นใยธรรมชาติ และเส้นใยสังเคราะห์ เส้นใยและผ้าแต่ละชนิดมีบทบาทต่อแฟชั่นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเป็นอย่างยิ่งก่อนที่จะมีเส้นใยสังเคราะห์ใช้ มนุษย์รู้จักเพียงเส้นใยธรรมชาติเท่านั้นที่จะนำมาทำเป็นผ้า ได้แก่ ขนสัตว์ ฝ้าย ลินิน ไหม ผ้าขนสัตว์จะใช้สำหรับเสื้อผ้าประเภทโค้ท สูท ผ้าฝ้ายจะใช้สำหรับเป็นเสื้อผ้าที่มีน้ำหนักเบาคุณสมบัติของเส้นใย เส้นด้าย และผ้า ขึ้นอยู่กับกระบวนการผลิตที่มีกรรมวิธีในการผลิตหลายวิธี เช่น การถัก การทอ การอัด ทำให้ได้โครงสร้างผ้าและผิวสัมผัสของผ้ามีความแตกต่างกันออกไป

การเลือกผ้าให้เหมาะกับแบบเสื้อ

การเลือกผ้าเป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบเสื้อผ้าถ้าเลือกได้เหมาะสมก็จะทำให้ผลงานที่ออกแบบมีความสมบูรณ์และได้รับการยอมรับโดยมีหลักในการพิจารณา 3 ประการ คือ

1. ความเหมาะสมกับ โอกาสที่ใช้ นักออกแบบจะต้องพิจารณาว่าจะออกแบบเสื้อผ้าเพื่อใช้ในฤดูกาลใด ก็ต้องเลือกผ้าให้เหมาะสมถ้าฤดูหนาวก็ควรเลือกใช้ผ้าเนื้อหนา และถ้าฤดูร้อนก็ควรผ้าที่มีเนื้อบางเบาระบายอากาศได้ดี หรือผ้าที่เนื้อหนามีโครงสร้างการทอธรรมดาควรตัดเย็บเป็นชุดทำงาน หรือผ้าที่มีการตกแต่งพิเศษให้มีความหรูหราที่เหมาะสมกับแบบเสื้อที่ใช้ในโอกาสพิเศษ เป็นต้น

2. ลวดลายของผ้า นักออกแบบเสื้อผ้าควรมีความพิถีพิถันต่อการเลือกลวดลายของผ้าให้มาก เพื่อผลงานที่ออกมาจะได้เป็นที่ยอมรับและสวยงามเหมาะสม ลักษณะของลวดลายผ้า แบ่งได้ 5 ชนิด คือ

1. ผ้าพื้น (plain fabrics)
2. ผ้าลายเรขาคณิต (geometric pattern)
3. ผ้าลายธรรมชาติ (naturalistic pattern)

4. ผ้าลายรวม (conventional pattern)
5. ผ้าลายจุด (dot or spot pattern)

การเลือกใช้เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ มีดังนี้

เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปงานมงคล หรืองานรื่นเริง เช่น งานแต่งงาน งานวันเกิด งานพบปะสังสรรค์กับเพื่อน ควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส แบบและลวดลายผ้าเหมาะสมกับรูปร่างและวัยของผู้สวมใส่ ถ้าเป็นงานกลางคืนควรใส่เสื้อผ้าที่มีรูปแบบหรูหรา อาจตกแต่งด้วยเลื่อมที่มีประกายแวววาว เนื้อผ้าควรมีลักษณะมันวาว พลิวสวย เป็นต้น

เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปเที่ยว เช่น ไปเที่ยวชายทะเล ไปสวนสนุก ไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ ควรเป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่แล้วเกิดความคล่องตัว เคลื่อนไหวได้สะดวกสบาย แต่ไม่ควรสั้นหรือรัดรูปจนเกินไป รูปแบบมีลักษณะตามสมัยนิยม

เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปเล่นกีฬา ควรเลือกชุดกีฬาและรองเท้าให้เหมาะสมกับกีฬาแต่ละประเภท เนื้อผ้าของเสื้อผ้า ควรมีความยืดหยุ่นดี ระบายอากาศได้ง่าย สวมใส่สบาย สะดวก และปลอดภัย ทั้งในขณะที่เล่นและพักผ่อนอิริยาบถ

เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปงานศพ ควรเลือกเสื้อผ้าที่เรียบและสุภาพ ซึ่งประเพณีไทยนิยมใส่เสื้อผ้าที่มีสีดำหรือขาวเท่านั้น

เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปติดต่อสถานที่ราชการ ควรเลือกเสื้อผ้าที่สุภาพ เรียบร้อย เพื่อให้ดูสง่างาม น่าเชื่อถือ และเป็นการเคารพ สถานที่ และบุคคลที่เราจะไปติดต่อด้วย

ลักษณะของเนื้อผ้าชนิดต่างๆ เนื้อผ้าแต่ละชนิดให้ความสบายแตกต่างกันพอสมควรเลยทีเดียว ควรพิจารณาความสบายเมื่อเวลาสวมใส่ เช่น ผ้าฝ้าย หรือ Cotton จะให้ความสบายและช่วยในเรื่องการระบายเหงื่อได้ดี แต่อาจจะยับง่ายหรือ ชนิดของ ผ้าฝ้ายผสมกับ เนื้อผ้าชนิดอื่นๆด้วย ซึ่งจะแบ่งเป็นส่วนผสม เช่น 70 % เป็น Cotton อีก 30 % จะเป็นผ้า ชนิดอื่นแล้วแต่ บริษัทที่ผลิตเนื้อผ้า

ต้องการให้ผ้ามีคุณสมบัติเพิ่มขึ้นมา เช่นเพื่อให้เนื้อผ้าเบาขึ้น หรือ ยับยากขึ้นซึ่งจะทำให้รักษา
ง่ายไม่ยุ่งยาก

ความเหมาะสมกับบุคลิกภาพ และสีผิว

ผิวอมชมพู สีผิวแบบนี้จะส่งผลให้เจ้าของผิวดูเปล่งปลั่งและดูมีสุขภาพดีเสื้อผ้าที่เลือกใส่
ควรเลือกเป็นโทนที่อ่อนๆ สดใสๆ อย่างสีฟ้าอมเขียว สีฟ้าอ่อน

ผิวขาวอมเหลือง สาวที่มีผิวขาวอมเหลืองหรือขาว จะสามารถเลือกโทนสีต่างๆ มาสวมใส่
ก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นสีแดง สีเขียว สีฟ้า สีชมพู เป็นต้น

ผิวขาวซีด สีผิวขาว จนเกินไปจนดูซีดซีด ควรเลือกสีที่มีโทนค่อนข้างเข้ม หรือหม่นสัก
เล็กน้อยเพื่อขับสีผิวให้ดูเข้มขึ้นเล็กน้อย เช่น สีแดงเข้ม สีเหลืองอมน้ำตาล สีน้ำตาลไหม้ หรือสี
เขียวเข้ม เป็นต้น

ผิวสองสี หรือผิวสีน้ำผึ้ง สาวผิวสีนี้ ควรเลือกเสื้อผ้าที่มีสีค่อนข้างอ่อน โดยเฉพาะสีผสม
ต่างๆ ที่ดูไม่ร้อนแรงหรือเย็นตาจนเกินไป เช่น สีน้ำตาลอมแดง สีเขียวอมฟ้า สีชมพูอมส้ม เป็นต้น

ผิวสีคล้ำ ดำ แทน ควรเลือกใส่เสื้อผ้าสีโทนกลางๆ ไม่อ่อน และไม่สดเกินไป หรือเลือก
เฉดสีที่ค่อนข้างเข้มก็ดี เช่น สีกรมท่า สีน้ำตาลเข้ม สีฟ้า สีม่วง สีเทา สีเขียวเข้ม เพราะสีเสื้อโทนนี้
สามารถทำให้ผิวดูกลมกลืนกับเสื้อผ้า และยังทำให้คุณดูขาวขึ้นกว่าการใส่เสื้อที่มีสีสดใสๆ ด้วยค่ะ
ซึ่งสีของเสื้อผ้าจะสะท้อนสีผิวทำให้ดูสว่างขึ้น

คนที่ผิวไม่ละเอียด

ควรเลือกเสื้อผ้าที่มีหลากหลายสีผสมกัน และเป็นสี โทนอ่อนๆซึ่ง จะช่วยขบให้ความหยาบของผิว
ลดลง

ศิลปะกับเสื้อผ้าและการแต่งกาย

เสื้อผ้าเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องนุ่งห่ม หรือเครื่องแต่งกาย เสื้อผ้ามีไว้ปกปิดร่างกาย และป้องกันภัย
จากสิ่งแวดล้อมภายนอก และเสื้อผ้ายังช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพให้มีภาพลักษณ์ที่ดี หากต้องการมี

ภาพลักษณ์ที่ดี ผู้นั้นจะต้องเลือกแต่งกายดี มีรสนิยม รสนิยมของการแต่งกายขึ้นอยู่กับศิลปะ ศิลปะในการแต่งกายจึงเป็นสิ่งสำคัญ ในการแต่งกายโดยทั่วไปจะคำนึงถึงขนาด รูปร่าง เพศ วัย และบุคลิกของการสวมใส่ และศิลปะจะเป็นส่วนเสริมเพิ่มเติมหรือประดับตกแต่งให้เกิดรสนิยม ศิลปะจึงมีความสัมพันธ์กับเสื้อผ้าและการแต่งกาย

องค์ประกอบศิลปะที่นำมาเกี่ยวข้องกับเสื้อผ้าและการแต่งกาย ได้แก่

1. ขนาดและสัดส่วน (Size and Proportion) ขนาดและสัดส่วนมีความสัมพันธ์กัน ขนาดเกี่ยวข้องกับสัดส่วน หากร่างกายมีขนาดใหญ่ สัดส่วนจะขยายใหญ่ ดังนั้นในการแต่งกาย หรือการออกแบบเสื้อผ้าที่แก้ไขข้อบกพร่องของสัดส่วนของร่างกาย เช่น คนหน้าอกใหญ่ ควรสวมเสื้อที่มีปกหรือเสื้อคอวี เพื่อช่วยให้ทรงอกเล็กลง หรือผู้ที่อ้วนควรเลือกเสื้อผ้าชุดหลวมที่ไม่เน้นบริเวณเอว หรือคับตึง เพราะจะเน้นให้เห็นขนาดที่ชัดเจน

2. ความกลมกลืน (Harmony) ความกลมกลืนในการแต่งกาย ได้แก่ ความกลมกลืนของสี เสื้อผ้าและการตกแต่ง การใช้สีตัดแต่ง ควรมีความกลมกลืนกับบุคลิก อายุ เพศ และวัย ผู้สูงอายุควรใช้เสื้อผ้าที่มีสีเข้ม ไม่ฉูดฉาด เพราะจะทำให้ดูอ่อนโยน

3. การตัดกัน (Contrast) การตัดกันในการแต่งกาย ทำได้หลายวิธี ทั้งในด้านการตัดกันด้วยขนาดลวดลาย แบบ หรือสี การตัดกันเพื่อสร้างจุดเด่น ดังนั้นในการตัดกัน จึงควรคำนึงถึงผู้สวมใส่ว่ามีบุคลิกภาพที่เหมาะสมอย่างไร ในการตัดกันควรพิจารณาถึงปริมาณของการตัดกัน ซึ่งไม่เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ของผลงาน เช่น การใช้สีตัดกันของเสื้อผ้า ควรตัดกันไม่เกิน 80 เปอร์เซ็นต์

4. เอกภาพ (Unity) เอกภาพของการแต่งกายคล้ายกับความกลมกลืน ซึ่งเน้นในด้านความสัมพันธ์และความสอดคล้อง ในการแต่งกายควรมีความสอดคล้องในด้านแบบ สี หรือการตกแต่ง ให้ผสมกลมกลืนเป็นกลุ่มเดียวกัน หรือในลักษณะเดียวกันเพื่อดูเรียบร้อยสวยงาม เอกภาพในการแต่งกายได้แก่การแต่งกายในชุดทำงานที่มีสีเดียวกัน ตกแต่งในแบบเรียบง่าย แต่ดูคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน

5. การซ้ำ (Repetition) หากในการจัดอาหาร การวางแตรวรอบขอบจานคือการซ้ำ ในการแต่งกายการเรียงกระดุมของเสื้อผาก็คือการซ้ำเช่นกัน การซ้ำทำในลักษณะของการตกแต่ง เช่น การ

ติดลูกไม้รอบคอเสื้อ หรือชายกระโปรง หรือการตกแต่งด้วยลวดลายของผ้า และสีของการตกแต่ง เหตุที่ต้องทำซ้ำก็เพื่อดึงดูดความสนใจ หรือเบี่ยงเบนความสนใจของส่วนบกพร่องต่าง ๆ ของร่างกายนั่นเอง

6. จังหวะ (Rhythm) ในการแต่งกาย จังหวะเปรียบเสมือนช่วงระยะเวลาของการนำสายตาที่เชื่อมโยงหรือต่อเนื่องกัน หรือการประสานต่อเนื่องกันของสายตาวงมีจังหวะของส่วนประกอบเครื่องแต่งกาย เช่น ปกเสื้อ เข็มขัด กระโปรงหรือรองเท้า การออกแบบเสื้อผ้าอย่างมีจังหวะก็เพื่อสนององค์ประกอบย่อยเข้าเป็น องค์ประกอบใหญ่ เพื่อสร้างจุดเด่นที่ชัดเจน การเชื่อมโยงสายตาวงมีจังหวะสามารถทำได้โดยการซ้ำของวัสดุที่คล้ายกัน หรือต่างกัน โดยทำเป็นจังหวะที่เหมือนกัน หรือต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสร้างจุดสนใจนั้น ๆ

7. การเน้น (Emphasis) เมื่อจังหวะสร้างจุดเด่น จุดเด่นนั้นจะทำให้เกิดการเน้น ในการเน้นของการแต่งกายเป็นการอำพรางข้อบกพร่อง โดยเบี่ยงเบนความสนใจไปยังส่วนอื่น หรือในขณะเดียวกันการเน้นอาจเรียกร้องหรือสร้างจุดสนใจให้กับการออกแบบนั้น ๆ ในการเน้นอาจเน้นด้วยเครื่องประดับ ลวดลาย หรือสีสันของลวดลายผ้า

8. ความสมดุล (Balance) ความสมดุลในการแต่งกายทำได้หลายวิธี ในการสร้างความสมดุลของการแต่งกายจะจัดแบ่งเป็นด้านบน และด้านล่าง เช่น เสื้อและกระโปรง หรือเสื้อกับกางเกง การทำให้สมดุล อาจใช้ลวดลายหรือน้ำหนักของสีเสื้อผ้าช่วยในการแบ่งน้ำหนักได้ เช่น ใส่กระโปรงสีดำ และใส่เสื้อสีขาวสลับดำ เป็นต้น

9. สี (Color) สีเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับงานศิลปะ เพราะสีต่าง ๆ จะทำให้เกิดความสวยงามน่าสนใจ และแสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึก ในการแต่งกายสีจะช่วยเสริมบุคลิกของผู้สวมใส่ และยังเป็นแรงบันดาลใจในการแสดงออกถึงความรู้สึก และความน่าสนใจ ดังนั้นในบริษัทใหญ่ ๆ หลายบริษัทจึงได้จ้างนักออกแบบเสื้อผ้า ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยเลือกแบบและสี เพื่อสร้างความสนใจต่อลูกค้าเช่น พนักงานธนาคาร พนักงานต้อนรับ หรือพนักงานขายสินค้า จะมีสีสันที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของงาน ในการใช้สีของเสื้อผ้าควรใช้ในลักษณะของค่าน้ำหนัก (Value) คือ มีการใช้สีอ่อน-แก่ เพื่อเกิดความแตกต่างของค่าน้ำหนักสี เช่น สีเขียวอ่อนหรือ

สีเขียวเข้ม หรือการใช้สีประสานกลมกลืน (Harmony) ที่คู่แล้วนุ่มนวล เช่น สีโทนเดียวกัน และหากต้องการความสดชื่นการใช้สีสดหรือสีตัดกันในปริมาณที่ต่างกันก็อาจทำให้สดชื่นได้

ในการแต่งกายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สีทางจิตวิทยา จะมีปฏิกิริยาต่ออารมณ์ของการแต่งกายดังนี้

สีแดง เป็นสีที่กระตุ้นจิตใจเป็นอย่างดี เข้ายวน ร้อนแรง ผู้ที่ใส่สีแดงจะต้องเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเอง เปิดเผย และเป็นผู้นำ

สีเหลือง เป็นสีที่บ่งบอกถึงความเป็นมีคนมีอารมณ์ดี ร่าเริง อ่อนโยน มีพลัง ความฉลาด และจินตนาการ สนใจงาน การใส่สีเหลืองอาจลดความสลดโศกหรือใส่เป็นเสื้อคลุมจะทำให้ลดความเจ็บปวด

สีเขียว เป็นสีที่แสดงออกถึงความสุขุม เยือกเย็น เหมาะสำหรับงานที่ต้องใช้พลัง หรือความคิด เมื่อใส่สีเขียวจะดูเป็นคนกระฉับกระเฉงและพัฒนาตนเอง

สีฟ้า เป็นสีของความสงบและพักผ่อน มักใส่ในวันหยุดในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ดูสดชื่น ควรเลี่ยง สีฟ้าหากรู้สึกหดหู่ว่าจะทำให้เหงามากขึ้น ควรใส่คู่กับสีส้มอ่อน

สีม่วง เป็นสีที่ขริบ สง่า เกิดความศรัทธาและความสงบ หากเป็นคนที่เปิดกว้างจะยอมรับสีม่วงได้ สีม่วงปนแดงจะสร้างความมั่นใจได้ดี

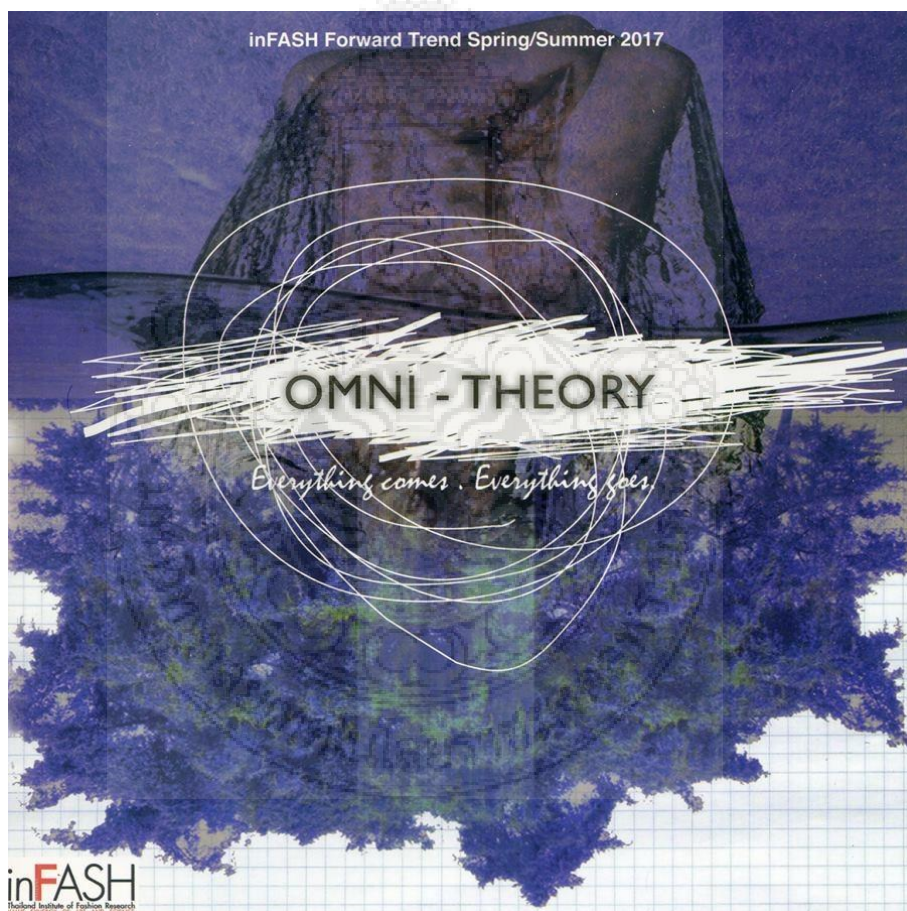
สีขาว เป็นสีที่ใสสะอาด เข้าได้กับทุกสี ชอบค้นหาความจริงของชีวิต เป็นสีของนักคิด เมื่อใส่สีขาวจะทำให้ขาดอำนาจในการตัดสินใจ

สีดำ เป็นสีที่แสดงออกถึงความมั่นในตัวเอง ผู้ที่ใส่สีดำจะแสดงถึงการให้ผู้อื่นนับถือ เป็นสีที่ชอบอยู่อย่างโดดเดี่ยว

สีน้ำเงิน เป็นสีที่ควบคุมตนเองได้ดี มีความลึกซึ้ง รับผิดชอบ สนุกกับทุกเรื่อง ควรใช้สีน้ำเงินกับสีสดใสต่าง ๆ จะทำให้ดูดีขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นในด้านหลักการออกแบบในการใช้เส้น เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นกรอบนอก ขนาด รูปทรง สี ผิวสัมผัส หลักในการใช้สีร้อนเย็น การจับสีคู่ประกอบ สัดส่วนของการออกแบบเสื้อผ้าความสำคัญของเสื้อผ้าในการออกแบบส่วนต่างๆ สัดส่วน รูปร่าง ความสมดุล จังหวะ และจุดเด่น ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเกิดแนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายโดยใช้หลักการออกแบบ สี การเลือกผ้าให้เหมาะกับแบบเสื้อ ความรู้เรื่องผ้าและเส้นใย มาใช้ในการออกแบบเสื้อแบบเสื้อผ้า

4. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ.2017

ภาพที่ 33 แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017

(ที่มา : inFASH Forwad Trend Spring/Summer 2017 วันที่สืบค้น 10 กรกฎาคม 2558)

OMNI – THORY EVERYTHING COMES, EVERYTHING GOES ทุกทฤษฎีมีความ
เป็นไปได้ trend Spring/Summer 2017มี 4 ซีม ได้แก่ BIOPHILIA, LEGACY , IMMATERIAL
INFINITY, OMNI SENSES และ 6 แดบสี ได้แก่ STAGING NATURE, SHIFTING REALITY,
CULTURE BROWSING, SOUL OF MATTER, MAGICAL REALISM, FREE RADICALS และ
ยังมีอีก 6 แดบสีที่ให้เลือกใช้ผสมผสานกันระหว่างแดบสี เพื่อเป็นการจับสีไปใช้ในคอลเลกชั่นของ
ตนเองได้อีกด้วย

ภาพที่ 34 ซีมแนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017

(ที่มา : inFASH Forwad Trend Spring/Summer 2017 วันที่สืบค้น 10 กรกฎาคม 2558)

BIOPHILIA

เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ มนุษย์ความสัมพันธ์กันของมนุษย์และธรรมชาติ ชีววิทยา เป็นการผสมเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์กับธรรมชาติไว้ด้วยกัน เป็นสื่ออแกนิก สีที่บ่งบอกถึงสุขภาพที่ดี

ภาพที่ 35 แถบสี STAGING NATURE แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017

(ที่มา : inFASH Forwad Trend Spring/Summer 2017 วันที่สืบค้น 10 กรกฎาคม 2558)

LEGACY

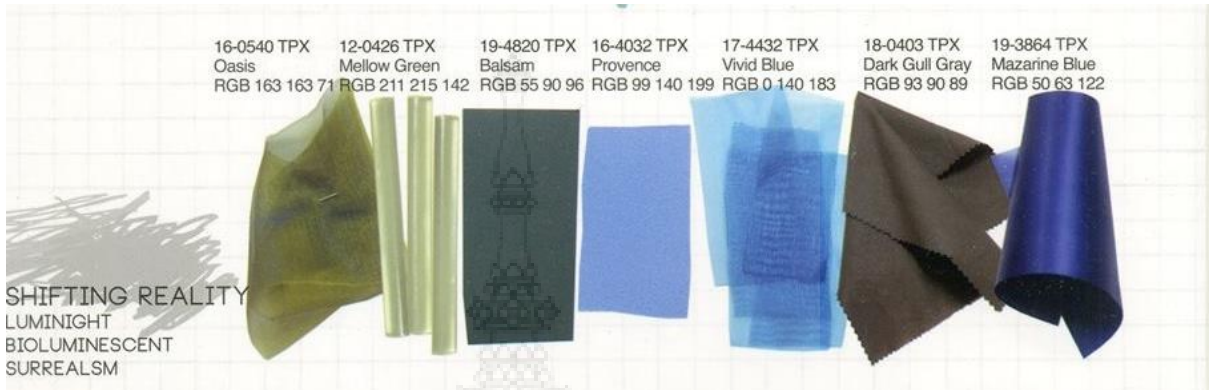
วัฒนธรรม มรดกเรื่องราวก่อนประวัติศาสตร์ ในการใช้มือเขียนผนังถ้ำด้วยเลือดสัตว์ งานประดิษฐ์ที่สร้างขึ้นด้วยมือ เป็นสืวัฒนธรรม สีของชาวผิวดำ

ภาพที่ 36 แถบสี CULTURE BROWSING แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017

(ที่มา : inFASH Forwad Trend Spring/Summer 2017 วันที่สืบค้น 10 กรกฎาคม 2558)

SHIFTING REALITY เป็นแถบสีตรงกลางที่นำไปแมทช์กับแถบสี STAGING NATURE และ CULTURE BROWSING เป็นสีโทนเขียวและฟ้า เพื่อให้ดูแปลกใหม่ น่าสนใจ และมีความเป็นตัวเองตามลักษณะของแบรนด์มากขึ้น และยังนำไปผสมกับเฉดสีอีก 6 เฉดสี ได้อีกด้วย

ภาพที่ 37 แถบสี SHIFTING REALITY แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017

(ที่มา : inFASH Forwad Trend Spring/Summer 2017 วันที่สืบค้น 10 กรกฎาคม 2558)

IMMATERIAL INFINITY

สิ่งที่ไม่ใช่วัตถุจริงๆเป็นจิตวิญญาณของวัตถุนั้นจากสร้างเรื่องราวของวัตถุที่ไม่มีขอบเขตจำกัดเป็นความรู้ความสามารถได้ลงในเสื้อผ้า สิ่งของในชีวิตประจำวัน สีของชาติเย็บ เป็นสีที่อยู่ภายใน เป็นสีโทนเย็น เป็นสีขั้นต้นที่มีอยู่ในทุกฤดู

ภาพที่ 38 แถบสี SOUL OF MATTER แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017

(ที่มา : inFASH Forwad Trend Spring/Summer 2017 วันที่สืบค้น 10 กรกฎาคม 2558)

OMNI SENSES

เกิดจากการรับรู้ทางการสัมผัส รูป รส กลิ่น เสียง อารมณ์ การปลดปล่อยพลังงาน ความ
สนุกสนาน วัยรุ่น เป็นสื่อที่มีสีสันสดใส เนื้อจริง เกินขนาด เป็นการปล่อยปล่อยอารมณ์ผ่านสี

ภาพที่ 39 แดบสี FREE RADICALS แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017

(ที่มา : inFASH Forwad Trend Spring/Summer 2017 วันที่สืบค้น 10 กรกฎาคม 2558)

MAGICAL REALISM เป็นแดบสีตรงกลางที่นำไปแมทช์กับแดบสี SOUL OF MATTER และ FREE
RADICALS เป็นโทนสีที่มาจากเทคโนโลยี เวทมนต์ เพื่อให้ดูแปลกใหม่ น่าสนใจ และมีความ
เป็นตัวเองตามลักษณะของแบรนด์มากขึ้น และยังนำไปผสมกับเฉดสีอีก 6 เฉดสี ได้อีกด้วย

ภาพที่ 40 แดบสี MAGICAL REALISM แนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2017

(ที่มา : inFASH Forwad Trend Spring/Summer 2017 วันที่สืบค้น 10 กรกฎาคม 2558)

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นนั้น OMNI – THORY EVERYTHING COMES, EVERYTHING GOES ทุกทฤษฎีมีความเป็นไปได้ trend Spring/Summer 2017มี 4 ทิม ได้แก่ BIOPHILIA, LEGACY , IMMATERIAL INFINITY, OMNI SENSES และ 6 แถบสีซึ่งแต่ละแถบ สีมักมีความหมายที่แตกต่างกันและมีความหลากหลาย การผสมผสานของสี การเชื่อมโยงของสี ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำทอนสี CULTURE BROWSING ที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรม มรดกเรื่องราวก่อนประวัติศาสตร์ ในการใช้มือเขียนผนังถ้ำด้วยเลือดสัตว์ งานประดิษฐ์ที่ทำขึ้นด้วยมือ เพื่อแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรม

5. ศึกษารูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูตัวร์ คอลเลคชันครุส 2016

ภาพที่ 41 รมย์รุจี ช่วยประสิทธิ์ ดีไซน์เนอร์

(ที่มา : <https://www.instagram.com/p/vVvfMIiwe/?taken-by=jsaaa> วันที่สืบค้น

18 กรกฎาคม 2559)

สำหรับคอลเลกชันครุส 2016 นี้ การเดินทางไปพบกันจุดปะทะกันของความรัก, วัฒนธรรมสาวเมืองและธรรมชาติคือคีย์คอนเซ็ปต์ของสาวซัมริง บูคัวร์ จุดเริ่มต้นคือการไหม้แมชชีนกลับไปงาน Human Be-In งานเทศกาลปลดปล่อยจิตวิญญาณของชาวฮิปปีในยุค 1960 ที่ซึ่งงานออกแบบของศิลปิน Michael Bowen มีอิทธิพลต่อทิศทางของสไตล์โดยรวมของงานและพลพรรคฮิปปีในงาน ไปจนถึงเพลง Nature Boys ของ Nat King Cole ที่พูดถึงกระแสการใช้ชีวิตอิงกับธรรมชาติ ทานอาหารอแกนิกที่บูมถึงขีดสุดในแคลิฟอร์เนียในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ทุกอย่างถูกลอมรวมเข้าด้วยกันกับชีวิตเกิร์ลแก๊งค์, ซิสเตอร์เลิฟสตอรีในแบบซัมริง บูคัวร์ ที่ตอบโจทย์เทรนด์แนบชิดธรรมชาติในช่วงนี้กับ “Love Pageant Rally”

“ยุคนี้คือยุคคิวิตอลที่ความสวยงามเกิดขึ้นได้จากการสร้างขึ้นมาจากเทคโนโลยีความงาม, แอปพลิเคชัน” รมย์รุจี ช่วยประสิทธิ์ หัวหน้าดีไซน์เนอร์ ซัมริง บูคัวร์กล่าว “เราจึงอยากนึกกัญญาให้สาวซัมริง บูคัวร์หันกลับมามองเรื่องของธรรมชาติ เรื่องความสวยแบบปัจเจกที่ไม่ได้ตามรูปแบบใดๆ” หนึ่งในลายพิมพ์ล่าสุดของคอลเลกชันนี้ที่แสนจะตอบโจทย์กลิ่นอายงานเทศกาลดนตรี และชาวฮิปปีคือลายพิมพ์ลูกน้ำหรือ paisley โดยรมย์รุจี ช่วยประสิทธิ์ ยังกล่าวอีกว่า สำหรับแฟนฮิปปีแล้วลายลูกน้ำเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์สำคัญที่ไม่มีไม่ได้ เราจึงเลือกนำเสนอลายลูกน้ำในแบบเคารพต้นฉบับลายผ้า และผสมเข้ากับศิลปะอ็อปอาร์ต ให้ออกมาเป็นสองลายคีย์ลुकสำหรับสปริง-ซัมเมอร์นี้ ลายลูกน้ำ (Paisley) สีใสๆ กับลายไซคีเดลิกส์สดถูกจับรวมตัดต่ออยู่ด้วยกัน แมทช์ด้วยผ้าทอสีขาวและครามธรรมชาติ บนซิลลูเอตที่โปร่งสบายแบบ 60 ทั้งกางเกงขาม้า เสื้อคอพันทันและพอนโชลายเดียวกัน มีการใช้หนังกลับมาสร้างมู้ดของงานเทศกาลดนตรี และความดิบให้กับคอลเลกชัน การตัดขาดชายเสื้อและกระโปรงเจอร์ซึ่สร้างเอฟเฟกแบบงานอาร์ตดูโวของไมเคิล โบเวน ไป ลายลูกน้ำ (Paisley) คลาสสิกปรากฏบนชิ้นพอนโช และชุดทูนิก ทั้งลาย Love Live Wonder ที่มีให้เลือกบนโทนสีชมพูพีช และน้ำเงิน ในขณะที่ลาย Nature and Wonder-Lust เป็นการนำลายดอกไม้มาวางเรียงกันเป็นลายลูกน้ำบนผ้าสีพื้น ผสมผสานกับการปะพู่ระบาย (fringe) แบบสะบัดๆ สไตล์แดนซ์แวร์ (dancewear) ที่เป็นซิกเนเจอร์ของซัมริง บูคัวร์

ภาพที่ 42 ชัมริง บูดัวร์ คอลเลคชั่น ครุส 2016

(ที่มา : <http://www.somethingboudoir.com/ready-to-wear/cr16-love-pageant-rally/> วันที่สืบค้น
18 กรกฎาคม 2559)

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นนั้นแบรนด์ชัมริง บูดัวร์ คอลเลคชั่น ครุส 2016 ได้รับแรงบันดาลใจจากยุคฮิปปี้ ที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมและธรรมชาติ โดยนำลวดลายที่มีลักษณะเด่นมาผสมผสานเข้ากับศิลปะเพื่อให้เกิดลวดลายใหม่ โดยเสื้อผ้าเป็นรูปแบบกางเกงขาม้า พูระบาย เสื้อผ้าทรงหลวม เสื้อแขนบาน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเกิดแนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายโดยนำโครงสร้างของเสื้อผ้าแบรนด์ชัมริง บูดัวร์มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเสื้อผ้า

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการ	:	การออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากชนเผ่าอาข่า
ผู้วิจัย	:	นางสาวจันทิรา ศาสตร์เณร
สาขาวิชา	:	ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปี	:	2557

การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบมัดสีวลิ้น โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากชนเผ่าอาข่า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชนเผ่าอาข่า และออกแบบเครื่องแต่งกายมัดสีวลิ้นสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแนวคิดจากเครื่องแต่งกายชนเผ่าอาข่า โดยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของชนเผ่าที่มีความโดดเด่นด้านความสวยงามทะมัดทะแมงและรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การแต่งกายของชนเผ่าอาข่าที่มีความโดดเด่นด้านความสวยงามและรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นเครื่องมือแบบวิเคราะห์เชิงพรรณนาเป็นแบบวิเคราะห์ชุดชนเผ่าอาข่า โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 2 ด้าน โดยมุ่งเน้นลักษณะทางกายภาพและการวิเคราะห์ภาพถ่ายตัวอย่างผลงาน โดยรวม เพื่อใช้เป็นรูปแบบในการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย

ผลของการศึกษาทำให้เกิดเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากชนเผ่าอาข่า รูปแบบมัดสีวลิ้น ซึ่งได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกายของชนเผ่าอาข่า ซึ่งอ้างอิงแนวความคิดมัดสีวลิ้นมาผสมผสาน เพื่อกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการรูปแบบชุดทำงานที่แตกต่างจากเดิม

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นนี้ผู้ศึกษาได้ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องแต่งกายมัดสีวลิ้นสำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแนวคิดจากเครื่องแต่งกายชนเผ่าอาข่า โดยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของชนเผ่าที่มีความโดดเด่นด้านความสวยงามทะมัดทะแมงและรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ ผู้ศึกษาจึงเกิดแนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ เพื่อสะท้อนถึงเอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่า ที่มีเอกลักษณ์ และเป็นการผสมผสานความเป็นชาติตะวันตกและชาติตะวันออกเข้าด้วยกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงพรรณนาเพื่อพัฒนารูปแบบการแต่งกายสุภาพสตรีให้เหมาะสมและทันสมัยเพื่อเป็นการพัฒนาผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอให้มีความแปลกใหม่ โดยวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ รูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ จำนวนทั้งหมด 6 ลวดลาย

กลุ่มที่ 2 รูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลกชันครุส 2016

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลกชันครุส 2016

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ รูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลกชันครุส 2016 จำนวน 5 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

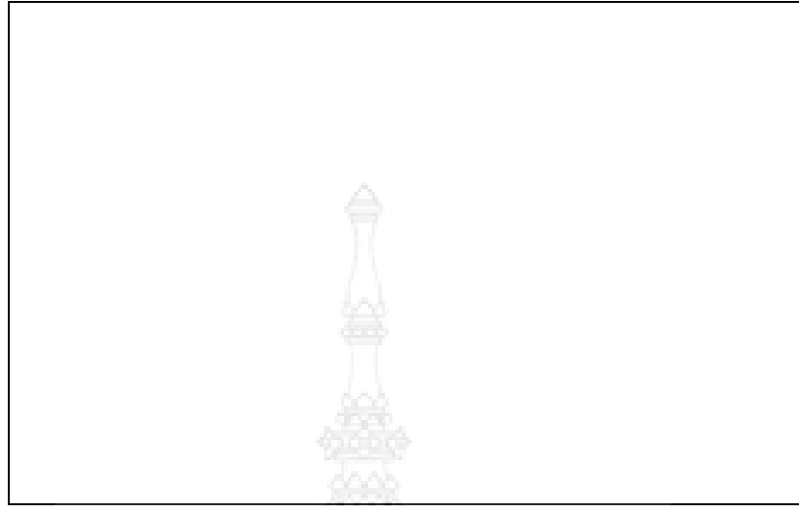
1.แบบวิเคราะห์รูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์

2 ด้าน ดังนี้

1.1 รูปแบบลวดลาย ได้แก่ ลักษณะของลวดลายผ้าโดยอ้างอิงจากหลักการออกแบบ

1.2 สีสันทัน ได้แก่ ลักษณะการใช้สีโดยอ้างอิงถึงตามหลักทฤษฎีสี

ตัวอย่าง แบบวิเคราะห์รูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ

ภาพผลงาน

ชื่อผลงาน.....

ที่มา.....

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบลวดลาย สีสันทัน	

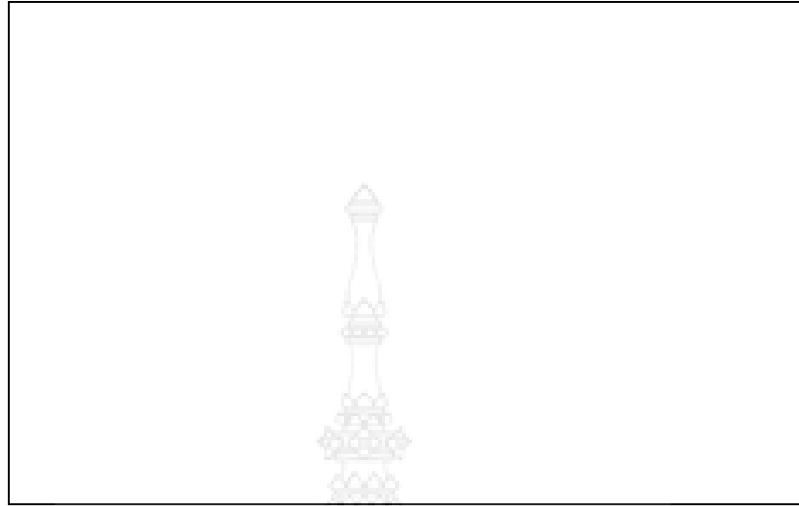
สรุป.....

2.แบบวิเคราะห์รูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บุตว์ร์ คอลเลคชั่นครุส2016 โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 2 ด้าน ดังนี้

2.1 รูปแบบโครงร่างชุด ได้แก่ ลักษณะของเส้นกรอบนอกของเครื่องแต่งกายโดยอ้างอิงจากหลักการออกแบบ

2.2 สีสันทัน ได้แก่ ลักษณะการใช้สีโดยอ้างอิงถึงตามหลักทฤษฎีสี

ตัวอย่าง แบบวิเคราะห์รูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมซิง บุคัวร์ คอลเลกชันครุส2016

ภาพผลงาน

ชื่อผลงาน.....

ที่มา.....

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบโครงร่างชุด สีสัณ	

สรุป.....

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการศึกษาข้อมูล ผู้ศึกษาได้ใช้แบบวิเคราะห์ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกาย สุนภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอที่สร้างขึ้นโดยนำมาจากการศึกษาข้อมูล การออกแบบเครื่องแต่งกาย ก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวิเคราะห์โดยการนำแบบวิเคราะห์ไปขอคำแนะนำตรวจแก้ไขจากคณะกรรมการที่ปรึกษาแฟชั่นนิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลในลักษณะของการผสมผสาน การศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกายรูปแบบฮิปปี
 - 1.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบ
 - 1.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทोनสีที่ได้จากเทรนด์แฟชั่น ค.ศ.2017
2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม
 - 2.1 ห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
 - 2.2 ห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - 2.3 บ้านใหม่สหสัมพันธ์ ต.เวียงใต้ อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้แก่ข้อมูลจากเว็บไซต์
 - 3.1 <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=dada&month=092007&date=15&group=3&gblog=25>
 - 3.2 <http://www.hilltribe.org/thai/lisu/lisu-dress.php>
 - 3.3 <http://siashippie.blogspot.com/>
 - 3.4 <http://www.somethingboudoir.com/ready-to-wear/cr16-love-pageant-rally/>

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการแต่งกาย ผู้ศึกษามีการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายสุภาพสตรี โดยการวิเคราะห์ ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 ด้าน ได้แก่ ลักษณะของลวดลายผ้าโดยอ้างอิงจากหลักการออกแบบ และลักษณะการใช้สีโดยอ้างอิงถึงตามหลักทฤษฎีสี

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษา การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากชนเผ่าลีสอ ได้มีการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

พิจารณาตามเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้

1.แบบวิเคราะห์รูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีสอ โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 2 ด้าน ดังนี้

1.1 รูปแบบลวดลาย ได้แก่ ลักษณะของลวดลายผ้า

1.2 สีสันทัน ได้แก่ สีสันทันของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีสอ

2.แบบวิเคราะห์รูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลคชั่นครุส2016

โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 2 ด้าน ดังนี้

2.1 รูปแบบโครงร่างชุด ได้แก่ ลักษณะของเส้นกรอบนอกของเครื่องแต่งกายโดยอ้างอิงจากหลักการออกแบบ

2.2 สีสันทัน ได้แก่ ลักษณะการใช้สีโดยอ้างอิงถึงตามหลักทฤษฎีสี

การวิเคราะห์รูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ

ภาพที่ 43 ลายอะหน้าฮือ(ลายเขี้ยวหมา)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ตารางที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายเขี้ยวหมา

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบลวดลาย	มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมหักฟันปลา เรียงกันเป็นแถวยาว ขนาดเท่ากัน ทำซ้ำกันตลอดจนสุดผืนผ้า
สีสັນ	ใช้สีโทนร้อนและเย็นสลับกันโดยให้สีที่ใกล้เคียงกันอยู่ด้วยกัน

สรูปลายเขี้ยวหมา มีลักษณะเป็นเส้นหักฟันปลา เรียงกันเป็นแถวยาว ขนาดเท่ากัน ทำซ้ำกันตลอดจนสุดผืนผ้าทำให้มีลักษณะเหมือนเขี้ยวของสุนัข โดยใช้สี โทนร้อนและโทนเย็นสลับกันและสีที่ใกล้เคียงกันอยู่ด้วยกัน

ภาพที่ 44 ลายฟูยี่ฉี (ลายท้องงู)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ตารางที่ 2 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายท้องงู

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบลวดลาย	มีการวางลวดลายโดยนำรูปทรงสี่เหลี่ยมวางเรียงกันตลอดผืนผ้าโดยมีการจัดวางให้มีการซ้ำกันและมีระยะช่องไฟที่เท่ากัน
สีสันทัน	ใช้สีสองโทนตัดกันช่องหนึ่งเป็นสีโทนเย็นคือน้ำเงินและดำ อีกช่องหนึ่งเป็นสีโทนร้อนคือแดงและส้ม โดยใช้คู่ที่ใกล้เคียงกันอยู่ด้วยกันทำให้ลายดูมีมิติ

สรูปลายท้องงูมีลักษณะของลายเป็นทรงสี่เหลี่ยมเล็กๆต่อกันโดยเว้นแต่ละช่องสี่เหลี่ยมด้วยแถบสีเรียงต่อเนื่องกันตามความยาวเรียงกันตลอดผืนผ้าโดยมีการจัดวางให้มีการซ้ำกันและมีระยะช่องไฟที่เท่ากัน ใช้สีสองโทนตัดกันช่องหนึ่งเป็นสีโทนเย็นคือน้ำเงินและดำอีกช่องหนึ่งเป็นสีโทนร้อนคือแดงและส้ม โดยใช้คู่ที่ใกล้เคียงกันอยู่ด้วยกันทำให้ลายดูมีมิติ

ภาพที่ 45 ลายอีโก้จะย่า(ลายริ้วผ้าสลัปลี)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ตารางที่ 3 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายริ้วผ้าสลัปลี

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบลวดลาย	ลักษณะเป็นเส้นตรงยาวเรียงต่อกันเป็น ชั้นๆ ความหนาและบางไม่เท่ากัน วาง สลัปลีกัน
สีลัน	ใช้สีโทนร้อนสลัปลีกับโทนเย็นและมีสีขาว และดำที่เป็นสีกลางทำให้ลวดลายมีความ เด่นชัดมากขึ้น

สรูปลายริ้วจะมีลักษณะลักษณะเป็นเส้นตรงยาวเรียงต่อกันเป็นชั้นๆ ความหนาและบางไม่เท่ากัน วางสลัปลีกัน โดยใช้สีโทนร้อนสลัปลีกับโทนเย็นและมีสีขาวและดำที่เป็นสีกลางทำให้ลวดลายมีความเด่นชัดมากขึ้น

ภาพที่ 46 ลายเพ็ชระกวมakwa (ลายหน้าอกเสือ)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ตารางที่ 4 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายหน้าอกเสือ

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบลวดลาย	ลักษณะเป็นริ้วรูปสามเหลี่ยมซ้อนทับกัน เป็นรูปมุมตามแนวยาวของผืนผ้า
สีสันทัน	ใช้สีโทนร้อนและโทนเย็นสลับกัน โดยแบ่งเป็น โทนร้อน 80 % โทนเย็น 20 %

สรูปลายหน้าอกเสือนี้อมีลักษณะเป็นริ้วรูปสามเหลี่ยมซ้อนทับกันเป็นรูปมุมตามแนวยาวของผืนผ้าใช้สี โทนร้อนและ โทนเย็นสลับกัน โดยแบ่งเป็น โทนร้อนและ โทนเย็นสลับกัน

ภาพที่ 47 ลายนะนมชื้อ (ลายนมวก)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ตารางที่ 5 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายนมวก

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบลวดลาย	ลักษณะเป็นสามเหลี่ยมเล็กๆสามเส้นเรียงต่อกันเป็นแถวยาวมีลักษณะเป็นฟันเลื่อย
สี	ทับกันเป็นชั้นๆ ยาวไปตลอดจนสุดผ้าใช้สีที่ตัดกัน โดยใช้สีคนละโทนเพื่อทำให้แต่ละเส้นของลายดูโดดเด่นขึ้น

สรุปลักษณะเป็นสามเหลี่ยมเล็กๆสามเส้นเรียงต่อกันเป็นแถวยาวมีลักษณะเป็นฟันเลื่อยทับกันเป็นชั้นๆ ยาวไปตลอดจนสุดผ้าใช้สีที่ตัดกัน โดยใช้สีคนละโทนเพื่อทำให้แต่ละเส้นของลายดูโดดเด่นขึ้น

ภาพที่ 48 ลายคิ้วะเพียะควัว (ลายหางธนู)

(ที่มา : <http://www.openbase.in.th/node/5466> วันที่สืบค้น 16 กรกฎาคม 2558)

ตารางที่ 6 ตารางการวิเคราะห์ลวดลายหางธนู

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบลวดลาย	ลักษณะเป็นลายสามเหลี่ยม ที่ประกอบกัน จนเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส สลับกับเส้นตรง มีการซ้ำกัน และเว้นระยะที่เท่ากัน
สีสັນ	ใช้สี โทนร้อนและ โทนเย็นสลับกัน โดยเรียงลำดับของสีเป็นชุดๆทำซ้ำกันไป เรื่อยๆจนสุดผ้า

สรุปลักษณะลายเป็นการตัดต่อผ้าเป็นรูปสี่เหลี่ยมที่เกิดจากนำผ้าแต่ละชิ้นมาทับกัน โดยอยู่ระหว่างลายเส้นสลับกันมีทั้งรูปสามเหลี่ยมประกอบกันเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสเป็นสี โทนร้อนและ โทนเย็นสลับกันไปมาในทุกอัน โดยเรียงลำดับของสีเป็นชุดๆทำซ้ำกันไปเรื่อยๆจนสุดผ้า

สรุปผลการวิเคราะห์หลายผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ

จากการศึกษารูปแบบของลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ ได้ข้อมูลที่แบ่งตามเกณฑ์การวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. จากการศึกษารูปแบบของลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอพบว่า รูปแบบของลวดลายมีรูปทรงเรขาคณิตมาเป็นตัวกำหนดลวดลาย ทั้งสี่เหลี่ยมและสามเหลี่ยม ทับซ้อนกันไปมาในหลายทิศทางมีทั้งลักษณะพื้นปลา พื้นเลื้อย ทำให้เกิดลวดลายที่แตกต่างกัน ด้วยเทคนิคการตัดต่อผ้า

2. จากการศึกษาสีเส้นของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอพบว่า สีเส้นของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอเป็นสีเส้นสดใส เป็นสีโทนร้อนและโทนเย็นสลับกัน เพื่อทำให้สีของลวดลายนั้นดูเด่นชัด ผ้าลีซอแม้จะไม่มีวิธีการผลิตที่ซับซ้อน และการตกแต่งก็ไม่ได้มีลวดลาย หลากหลายนัก แต่ความโดดเด่นที่ทำให้ยังคงเป็นที่ต้องการของตลาดผ้าชาวเขา มาโดยตลอด มาจากการใช้สีเส้นที่สดใส สวยงาม ใช้สีฉูดฉาดที่ตัดกันมาจัดวางไว้ได้อย่างลงตัว เหมาะสมอิสระทางความคิด สะท้อนออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด จากศิลปะบนผืนผ้าและการตกแต่งเครื่องแต่งกาย

การวิเคราะห์รูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูดัวร์ คอลเลคชั่นครุส2016

ภาพที่ 49 เครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูดัวร์ ชุดที่ 1

(ที่มา : <http://www.somethingboudoir.com/ready-to-wear/cr16-love-pageant-rally/> วันที่สืบค้น
18 กรกฎาคม 2559)

ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์ชุดที่ 1

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบโครงร่างชุด	ชุดเดรสทรงเอไลน์ แขนยาว ปลายแขนบาน คอกลม เข้ารูปเล็กน้อย สั้นเหนือเข่า ใช้ผ้าลูกไม้ทั้งชุด
สีส้น	สีใช้สีขาวทั้งชุด

สรุปชุดเดรสทรงเอไลน์ แขนยาว ปลายแขนบาน คอกลม เข้ารูปเล็กน้อย สั้นเหนือเข่า ใช้ผ้าลูกไม้ทั้งชุด สีส้นใช้สีขาว

ภาพที่ 50 เครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูดัวร์ ชุดที่ 2

(ที่มา : <http://www.somethingboudoir.com/ready-to-wear/cr16-love-pageant-rally/> วันที่สี่ปี
18 กรกฎาคม 2559)

ตารางที่ 8 ตารางวิเคราะห์ชุดที่ 2

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบโครงสร้างชุด	ชุดทรงเอไลน์ เสื้อคอวี ครอบปลิ้น แขนยาว ปลายแขนบาน มีระบายรอบชายเสื้อ กางเกงขาขาว ขาบาน ทรงหลวม มีการเพิ่ม รายละเอียดที่บริเวณหน้าอกเสื้อและ
สี	กระเป๋ากางเกง ด้วยการปักลายดอกไม้ สีของชุดทั้งบนและล่างเป็นสีเหลือง ในส่วนของลวดลายปักลายดอกไม้ใช้ สีแดงและเขียวเพิ่มเป็นการตัดกันของสี

สรุปชุดทรงเอไลน์ เสื้อคอวี ครอบปลิ้น แขนยาวปลายแขนบาน มีระบายรอบชายเสื้อ
กางเกงขาขาว ขาบาน ทรงหลวม มีการเพิ่มรายละเอียดที่บริเวณหน้าอกเสื้อและกระเป๋ากางเกง ด้วย
การปักลายดอกไม้สีของชุดทั้งบนและล่างเป็นสีเหลือง ในส่วนของลวดลายปักลายดอกไม้ใช้สีแดง
และเขียวเพิ่มเป็นการตัดกันของสี

ภาพที่ 51 เครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชมรม ชัมริง บูคัวร์ ชุดที่ 3

(ที่มา : <http://www.somethingboudoir.com/ready-to-wear/cr16-love-pageant-rally/> วันที่สืบค้น
18 กรกฎาคม 2559)

ตารางที่ 9 ตารางวิเคราะห์ชุดที่ 3

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบโครงร่างชุด	ตัวเสื้อด้านในเป็นเสื้อยืดคอกลมไม่มีลาย มีการตัดชายเสื้อให้เป็นพู่รอบตัว กระโปรงเป็นกระโปรงทรงเอ สั้นเหนือเข่า ชิพหน้า เสื้อคลุมตัวนอก มีปก แขนยาว พอดีตัว มีการตกแต่งด้วยพู่ที่ด้านหน้าอกของเสื้อ แขนทั้งสองข้าง และด้านหลัง ยาวเชื่อมต่อกัน
สีสันทัน	ตัวเสื้อคลุมและกระโปรงเป็นสีพีช เหมือนกันส่วนเสื้อตัวในเป็นสีแดงเลือดหมู เพื่อตัดกับสีเสื้อคลุมและกระโปรง

สรุปตัวเสื้อด้านในเป็นเสื้อยืดคอกลมไม่มีลายมีการตัดชายเสื้อให้เป็นพู่ทั้งตัวกระโปรงเป็นกระโปรงทรงเอ สั้นเหนือเข่าชิพหน้า เสื้อคลุมตัวนอก มีปก แขนยาวพอดีตัว มีการตกแต่งด้วยพู่ที่ด้านหน้าอกของเสื้อ แขนทั้งสองข้าง และด้านหลังยาวเชื่อมต่อกันตัวเสื้อคลุมและกระโปรงเป็นสีพีชเหมือนกันส่วนเสื้อตัวในเป็นสีแดงเลือดหมูเพื่อตัดกับสีเสื้อคลุมและกระโปรง

ภาพที่ 52 เครื่องแต่งกายของแบรนด์ ซัมริง บูตัวร์ ชุดที่ 4

(ที่มา : <http://www.somethingboudoir.com/ready-to-wear/cr16-love-pageant-rally/> วันที่สืบค้น
18 กรกฎาคม 2559)

ตารางที่ 10 ตารางวิเคราะห์ชุดที่ 4

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบโครงสร้างชุด	ตัวเสื้อด้านในเป็นชุดเครส ทรงสี่เหลี่ยมคอวี แขนยาว ชิปลหลัง สั้นเหนือเข้าเสื้อคลุมตัวนอก ทรงหลวม แขนยาวปลายแขนบาน มีการตัดต่อผ้าที่ชายเสื้อ และมีการเพิ่มรายละเอียดด้วยฟู่ เป็นลายพิมพ์ลายลูกน้ำ ทั้งตัวในและตัวนอก
สีส่น	ตัวเสื้อด้านใน เป็นลายน้ำสีส้มพีช และสีฟ้าตัวนอกเป็นสีคาลายสีฟ้า ผ้าตัดต่อเป็นสีฟ้าอ่อน พู่ระบายเป็นสีดำ

สรุปตัวเสื้อด้านในเป็นชุดเครส ทรงสี่เหลี่ยมคอวี แขนยาว ชิปลหลัง สั้นเหนือเข้าเสื้อคลุมตัวนอก ทรงหลวม แขนยาว ปลายแขนบาน มีการตัดต่อผ้าที่ชายเสื้อและมีการเพิ่มรายละเอียดด้วยฟู่ เป็นลายพิมพ์ลายลูกน้ำ ทั้งตัวในและตัวนอกตัวเสื้อด้านใน เป็นลายน้ำสีส้มพีช และสีฟ้าตัวนอกเป็นสีคาลายสีฟ้า ผ้าตัดต่อเป็นสีฟ้าอ่อน พู่ระบายเป็นสีดำ

ภาพที่ 53 เครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูดัวร์ ชุดที่ 5

(ที่มา : <http://www.somethingboudoir.com/ready-to-wear/cr16-love-pageant-rally/> วันที่สืบค้น
18 กรกฎาคม 2559)

ตารางที่ 11 ตารางวิเคราะห์ชุดที่ 5

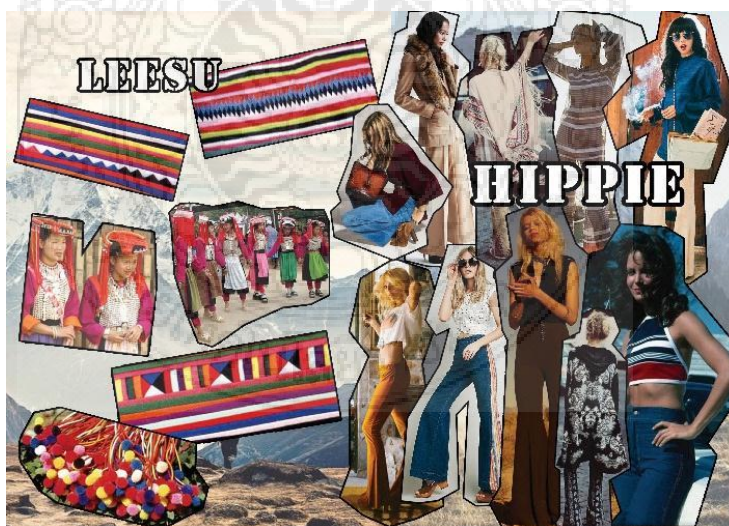
เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ
รูปแบบโครงสร้างชุด	ชุดจัมพ์สูท ทรงเอไลน์ สายเดี่ยว กางเกงขาบาน ตัวเสื้อมีซิ่นแยกออกมามีการตัดต่อผ้าอีกหลายหนึ่งบริเวณชายเสื้อ มีการตกแต่งรายละเอียดด้วยพู่ ตัวเสื้อเป็นลายพิมพ์ลายลูกน้ำ
สีส่น	สีของตัวเสื้อเป็นสีดำ ลายพิมพ์มีสีฟ้า ชมพู และเหลือง พู่ระบายใช้สีดำ

สรุปชุดจัมพ์สูท ทรงเอ ไลน์ สายเดี่ยว กางเกงขาบาน ตัวเสื้อมีซิ่นแยกออกมามีการตัดต่อผ้าอีกหลายหนึ่งบริเวณชายเสื้อ มีการตกแต่งรายละเอียดด้วยพู่ ตัวเสื้อเป็นลายพิมพ์ลายลูกน้ำสีของตัวเสื้อเป็นสีดำ ลายพิมพ์มีสีฟ้า ชมพูและสีเหลือง เพื่อให้สีตัดกัน

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นรูปแบบโครงร่างชุดของแบรนด์ซัมซิง บูดัวร์ คอลเลคชั่น ครุส 2016 ทั้ง 3 ชุด ที่นำเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของยุคฮิปปี้มาเป็น โครงร่างของเสื้อผ้าในการ ออกแบบเสื้อผ้า ให้มีความน่าสนใจและผสมผสานกับลวดลายที่เป็นศิลปะคังนั้นผู้ศึกษาจึงเกิด แนวคิดการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปี้โดยนำเอาลักษณะและ โครงร่างชุดมา คัดแปลงให้เกิดความแปลกใหม่และนำลวดลายที่ผสมผสานกับศิลปะเข้ามาร่วมด้วย

สรุปแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปี้โดยได้รับ แรงบันดาลใจมาจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ เป็นรูปแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีที่สามารถสวมใส่ ได้จริงในชีวิตประจำวัน หรือโอกาสพิเศษ ซึ่งนำลวดลายเรขาคณิตจากลวดลายต่างๆของผ้าพื้นเมือง ชนเผ่าลีซอ มาดัดแปลง ประยุกต์ให้เกิดเป็นรูปแบบใหม่ โดยใช้สีที่ตัดกัน เพื่อให้ลวดลายเกิด ความแตกต่าง ทำให้รูปแบบมีความแปลกตา น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แรงบันดาลใจ(Inspiration)

ภาพที่ 54 แรงบันดาลใจ(Inspiration)

แรงบันดาลใจที่ใช้ในการออกแบบได้รับแนวความคิดมาจากเสื้อผ้าฮิปปี โดยผู้ศึกษาได้นำลักษณะของชุดฮิปปีในยุค 70 มาประยุกต์ใช้ เช่นการผสมผสานผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลงไป เสื้อผ้าหรือรูปทรงของเสื้อผ้าที่ไม่มีครุรูป เป็นรูปทรงหลวม ไม่เน้นสัดส่วน สวมใส่สบาย เรียบง่าย กางเกงขาม้า ขาบาน เสื้อผ้าแขนยาวกรวยกราย พริ้วไหว นำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบโดยนำเทคนิคของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลือชอคือการตัดต่อผ้าชิ้นมาใช้ในการออกแบบ

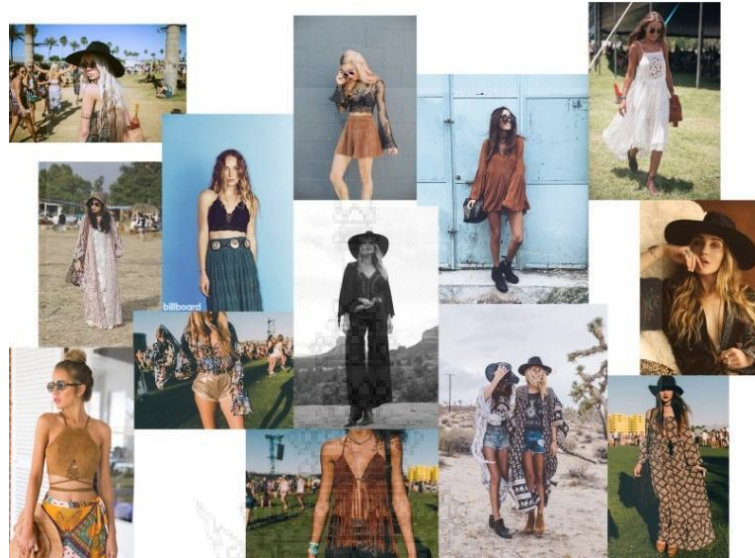
อารมณ์(Moodbord)

ภาพที่ 55 อารมณ์(Moodbord)

อารมณ์ของการสร้างสรรค์ผลงานจะสื่อออกมาในรูปแบบเรียบ เท่ แต่แฝงความสนุก และมีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร ด้วยการผสมผสานผ้าอื่นเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับเสื้อผ้ามากขึ้น ทำให้เสื้อผ้ามีความแปลกใหม่ และใช้สีโทนร้อนและโทนเย็นผสมกันเพื่อให้เกิดมิติ

กลุ่มเป้าหมาย(Target Group)

ภาพที่ 56 กลุ่มเป้าหมาย(Target Group)

กลุ่มเป้าหมายของการออกแบบเครื่องแต่งกายรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ สำหรับสุภาพสตรีที่มีกลุ่มอายุ 20 – 35 ปี ที่มีความชื่นชอบเสื้อผ้ารูปแบบฮิปปีที่มีเป็นเอกลักษณ์ทางด้านรูปทรงและเป็นผู้ที่รักในการแต่งตัว มีความมั่นใจในตัวเอง เหมาะแก่ผู้ที่ชอบไปงานเทศกาลดนตรี งานสังสรรค์

การออกแบบเครื่องแต่งกาย

จากการศึกษาข้อมูลที่เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงาน ในรูปแบบใหม่และเข้าถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน 1 คอลเลกชัน วิเคราะห์ข้อมูลทางการออกแบบได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ผลงานการออกแบบชุดที่ 1

ภาพที่ 57 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 1

ผลงานการออกแบบ แบบที่ 1 ลักษณะเป็นชุดเดรสตัวยาว ทรงเอไลน์ คอวีแหลมลึก แขนยาว ปลายแขนบาน ซิปหลัง มีการตกแต่งรายละเอียดด้วยการตัดต่อผ้าโดยสร้างรูปสามเหลี่ยมซ้อนกันบริเวณแขนเสื้อและชายกระโปรงโดยใช้สีขาวและดำ สลับกัน ในส่วนของตัวเสื้อใช้สีกรมท่า โดยนำลักษณะของลายหน้าอกเสื้อมาใส่ในชุดนี้

ผลงานการออกแบบชุดที่ 2

ภาพที่ 58 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 2

ผลงานการออกแบบ แบบที่ 2 ลักษณะเป็นชุดตัวยาว ทรงสี่เหลี่ยม คอวีแหลมลึก ทั้งหน้าและหลัง แขนสามส่วน ปลายแขนบาน ในส่วนของตัวเสื้อมีการตกแต่งรายละเอียดด้วยการตัดต่อผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยม โดยนำลักษณะของลายทางขนมาดัดแปลง ตัวกางเกงเป็นกางเกงขาบานยาว มีการตกแต่งรายละเอียดที่ขากางเกง เพื่อให้เชื่อมโยงกับส่วนของตัวเสื้อ โดยตัวเสื้อเป็นสีน้ำตาลและกางเกงเป็นสีขาว ในส่วนของลายเป็นสีขาวดำ เพื่อให้ลายดูเด่นชัดขึ้น

ผลงานการออกแบบชุดที่ 3

ภาพที่ 59 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 3

ผลงานการออกแบบ แบบที่ 3 ลักษณะของชุดเป็นชุดจิมพ์สูทกางเกงขาบาน ทรงเอไลน์ คอวีแหลมลึก แขนยาว ปลายแขนบาน ซิปหลัง มีการตกแต่งรายละเอียดด้วยการตัดต่อผ้าที่ด้านข้างของกางเกง เป็นรูปทรงสามเหลี่ยมซ้อนกัน เรียงไล่ลำดับกัน และนำลักษณะของลวดลายเขี้ยวหมา มาตัดแปลง ในส่วนของตัวเสื้อใช้สีน้ำตาล และลายเป็นสีขาวและดำสลับกัน

ผลงานการออกแบบชุดที่ 4

ภาพที่ 60 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 4

ผลงานการออกแบบ แบบที่ 4 ลักษณะของชุดเป็นเสื้อตัวยาวผ่าข้างด้านซ้าย คอเต่า แขนยาว ปลายแขนบาน ชิปล้าง ในส่วนของกางเกง เป็นกางเกงขาบานยาวคลุมปิดเท้า มีการตกแต่งรายละเอียดด้วยการตัดต่อผ้าที่ด้านหน้าในส่วนของเสื้อเป็นรูปสามเหลี่ยมและสี่เหลี่ยม โดยเป็นการนำลักษณะของลวดลายทางเรขาคณิตและลายริ้วมาตัดแปลง โดยเสื้อใช้เป็นสีน้ำตาล กางเกงสีฟ้า และลวดลายเป็นสีขาวสลับกับสีดำ

ผลงานการออกแบบชุดที่ 5

ภาพที่ 61 ผลงานการออกแบบ แบบที่ 5

ผลงานการออกแบบ แบบที่ 5 ลักษณะเสื้อตัวในเป็นเสื้อแขนกุด คอกลม ตัวสั้นพอดีตัว กระดุมหลัง กางเกงเป็นกางเกงขาบาน ทรงหลวม เอวต่ำ ขาวคลุมปิดเท้า เสื้อโค้ทคลุมตัวนอกยาว ทรงหลวมโคร่ง ใหญ่ แขนยาว ปลายแขนบาน มีเส้นหนังกลับสีดำตรงแขนยาวตลอดแขน มีการตกแต่งรายละเอียดด้วยการตัดต่อผ้า เป็นรูปสามเหลี่ยมเชื่อมต่อกันทั้งบนและล่างในส่วนของเสื้อ ตัวในตกแต่งด้วยลายเส้นสามเหลี่ยมซ้อนกัน โดยใช้สีขาวและดำสลับกัน เป็นการนำลักษณะของลายเขียวหมามาตัดแปลง

ภาพที่ 62 ผลงานการออกแบบทั้ง 5 ชุด

สรุปผลการออกแบบ

เครื่องแต่งกายคอลเลคชันนี้เป็นการพัฒนารูปแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ ทั้ง 5 ชุด มีรูปแบบที่เรียบ เท่ และนำมาเพิ่มรายละเอียดโดยการใช้เทคนิคการตัดต่อผ้าเป็นลวดลายเรขาคณิตรูปทรงต่าง ๆ กัน ลักษณะเด่นของลวดลายผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอที่เป็นจุดสนใจคือ รูปทรงเรขาคณิตที่ทับซ้อนกัน เรียงต่อกันในจังหวะและระยะที่เท่ากันที่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับเครื่องแต่งกายรูปแบบฮิปปีได้และผู้ที่ศึกษาประทับใจในรูปทรงของเครื่องแต่งกายรูปแบบฮิปปี ที่แสดงออกถึงไปด้วยความแข็งแรง การมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การผสมผสานวัฒนธรรมพื้นเมืองเข้ากับวัฒนธรรมในยุคปัจจุบัน และสีสันใช้สีขาวและดำที่ตัดกันเพื่อเพิ่มความแปลกใหม่ให้กับเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับกลุ่มสุภาพสตรีที่ต้องการแต่งกายให้มีความแตกต่าง ดูดี มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง ดูแข็งแรง สง่างาม และยังเป็นอีกหนึ่งทางเลือกใหม่ของสุภาพสตรีที่สนใจ เหมาะสำหรับใส่ในโอกาสพิเศษ

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาโครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปและอภิปรายผลดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะการแต่งกายรูปแบบฮิปปี
2. เพื่อศึกษารูปแบบลวดลายผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอลำปาง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
3. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ

ที่มาของปัญหา

เนื่องจากในปัจจุบันวัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้นโดยการเลือกใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและสิ่งของต่างชาติเพื่อตามกระแสของแฟชั่นในยุคปัจจุบัน ซึ่งทำให้หลงลืมวัฒนธรรมของไทย

แนวทางการแก้ไขปัญหา

ทำการออกแบบเครื่องแต่งกายโดยนำแนวคิดในการแต่งกายรูปแบบฮิปปีมาผสมผสานกับผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอเพื่อนำเสนอการผสมผสานวัฒนธรรมการแต่งกายที่มีรูปแบบความเป็นวัฒนธรรมพื้นเมืองเข้ากับกระแสแฟชั่น ด้วยการใช่วัสดุสมัยใหม่เข้ามาผสมผสาน

ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาลักษณะการแต่งกายรูปแบบฮิปปี
2. ศึกษารูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ
3. ศึกษาแนวโน้มแฟชั่นปี 2017

ขอบเขตการออกแบบ

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีในรูปแบบฮิปปี
2. ออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีโดยนำเอาผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ
3. ออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับกลุ่มคนที่มีอายุ 20 - 35 ปี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ รูปแบบลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ จำนวนทั้งหมด 6 ลวดลาย

กลุ่มที่ 2 รูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลกชันครุส 2016

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลกชันครุส 2016

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ รูปแบบเครื่องแต่งกายของแบรนด์ ชัมริง บูคัวร์ คอลเลกชันครุส 2016 จำนวน 5 ชุด

ผลการวิเคราะห์

การศึกษาโครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ เป็นการค้นคว้าและพัฒนา ที่เน้นถึงวิธีการศึกษาเชิงปฏิบัติการแบบพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อเป็นการวิเคราะห์ปัญหา และศึกษารูปแบบของเสื้อผ้าให้ตรงกับความต้องการของผู้ศึกษาตลอดจนการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งโครงการดังกล่าวผู้ศึกษาสามารถสรุปผล ได้ดังนี้

การศึกษาโครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ วัฒนธรรมเครื่องแต่งกายรูปแบบฮิปปีเป็นอีกรูปแบบการแต่งกายที่น่าสนใจในการผสมผสานวัฒนธรรมพื้นเมืองเข้ากับสมัยนิยม เนื่องจากในปัจจุบันวัยรุ่นส่วนใหญ่

ให้ความสนใจกับวัฒนธรรมต่างชาติเพิ่มมากขึ้น จากการเลือกใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและสิ่งของของต่างๆ มีการเลือกซื้อตามกระแสของแฟชั่น ซึ่งทำให้หลงลืมวัฒนธรรมบริบทของไทย ที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์และเป็นสิ่งที่ควรแก่การอนุรักษ์ ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบฮิปปีที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เนื่องจากผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอนั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวคือผ้าชนเผ่าทำด้วยผ้าหลากหลายสี พับเป็นผ้าเฉียงที่ละเส้น โดยต้องพับผ้าทีละชั้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมหรือสามเหลี่ยมแล้วนำมาประกอบกันพับทั้งสองด้านแล้วสอยด้วยมือทีละอัน และนำมารวมจนเป็นผืนผ้า ที่มีสีสันสดใส ทำให้มีลักษณะที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดในการนำเสนอรูปแบบเครื่องแต่งกายที่มีการผสมผสานวัฒนธรรมพื้นเมืองร่วมกับแนวคิดการออกแบบตามสมัยนิยม โดยนำรูปแบบเครื่องแต่งกายฮิปปีมาเป็นแนวคิดหลักในการพัฒนารูปแบบเครื่องแต่งกาย อันเป็นการพัฒนาการรูปแบบเครื่องแต่งกายให้มีความน่าสนใจและเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้กับคนรุ่นใหม่ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่นำมาให้ความสนใจในศิลปวัฒนธรรมของไทยมากขึ้นและยังเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมไทยที่ผสมแนวคิดสมัยใหม่ทำให้เกิดความน่าสนใจแก่คนรุ่นใหม่มากขึ้น

จากการรวบรวมและการศึกษาข้อมูล ทำให้ได้ที่มาของชื่อผลงานหรือแนวคิดรวบยอด เป็นการนำเอารูปแบบเครื่องแต่งกายแบบฮิปปี และลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ ด้วยเทคนิคการตัดต่อผ้า โดยใช้สีอ้างอิงจากทฤษฎีสี โดยใช้คู่สีโทนเย็นกับสีโทนร้อน ซึ่งเป็นสีที่ให้ความรู้สึกแตกต่าง แต่สามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างลงตัวและการใช้วิธีการตัดทอน ประยุกต์และสร้างสรรค์ลวดลายผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ จึงเกิดเป็นลวดลายใหม่

จากการศึกษาจึงนำรูปแบบเครื่องแต่งกายฮิปปีและลวดลายของผ้าพื้นเมืองชนเผ่าลีซอ มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยนำลวดลาย จำนวน 5 ลวดลาย มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบลวดลายโดยเทคนิคการตัดต่อผ้า เพื่อเพิ่มความน่าสนใจของเครื่องแต่งกายและทำให้เสื้อผ้ามีรูปแบบที่แปลกใหม่ซึ่งยังเป็นการผสมผสานวัฒนธรรมของชาติตะวันตกและตะวันออกเข้าไว้ด้วยกันอีกด้วย

ภาพที่ 63 ชุดสำเร็จทั้ง 5 ชุด

การอภิปรายผล

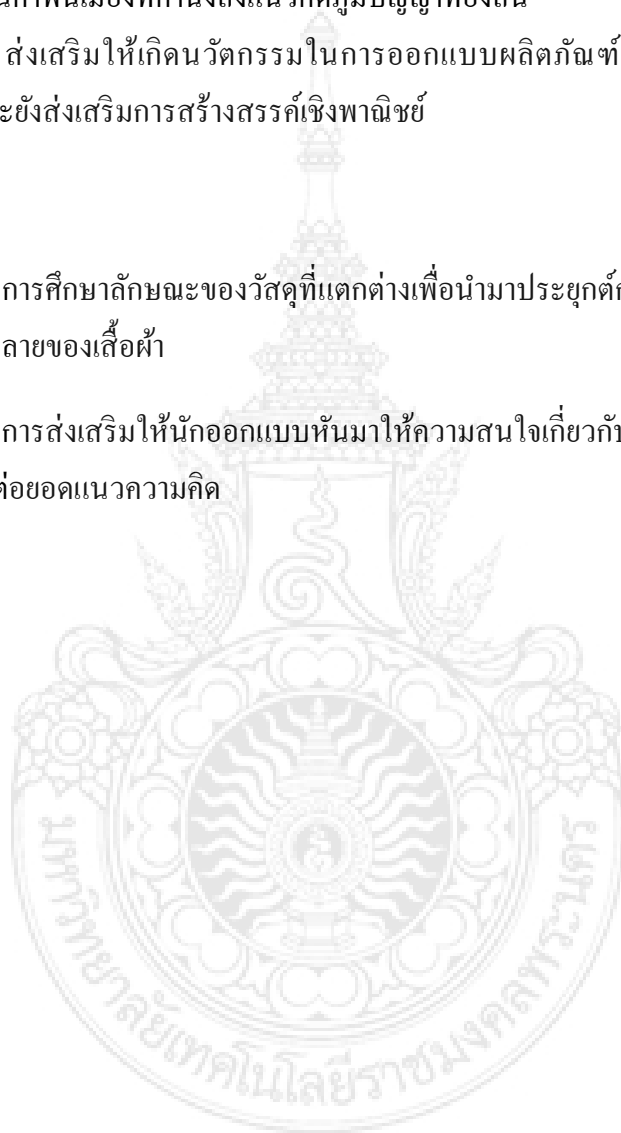
จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าชาวฮิปปีเป็นคนที่รักอิสระเสรีภาพ มีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย อีกทั้งมีการแต่งกายที่แสดงออกถึงตัวตนและมีรูปแบบที่ผสมผสานวัฒนธรรมพื้นเมืองเข้ากับกระแสความนิยม เพื่อสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์และความเป็นตัวตนออกมา มีความสนุกสนานซึ่งมีความน่าสนใจและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย ที่เหมาะกับคนที่มีความมั่นใจในตนเอง ต้องการแต่งกายให้มีความแตกต่าง ดูดี มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง ดูแข็งแรง สง่างาม และเพื่อเป็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของไทยให้มีความแปลกใหม่และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และเป็นอีกหนึ่งทางเลือกให้กับคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจโดยให้ความสำคัญกับการออกแบบที่มีความทันสมัยเหมาะกับการใช้งานและมีรูปแบบเฉพาะ รวมถึงสีสันทันและการสวมใส่ที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพ เพื่อที่จะตอบ โจทย์และแสดงภาพลักษณ์ของเสื้อผ้าให้เกิดมิติของรูปแบบเสื้อผ้าที่มีโครงชุดที่มีความโดดเด่นและแตกต่างจากท้องตลาด

ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่หันมาให้ความสนใจในศิลปวัฒนธรรมไทย โดยใช้แฟชั่นเป็นสื่อในการแสดงออกด้วยการนำแนวคิดทางด้านศิลปวัฒนธรรมมาผสมผสานซึ่งมีหลักแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสะท้อนถึงแนวคิดในวัฒนธรรมดังนี้

1. สร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ
2. ต่อยอดองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆ โดยการนำแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับแนวคิดทางด้านการออกแบบแฟชั่น เพื่อการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของสินค้าพื้นเมืองที่ค้ำึงถึงแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมในการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างอัตลักษณ์ให้กับศิลปวัฒนธรรมและยังส่งเสริมการสร้างสรรค์เชิงพาณิชย์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาลักษณะของวัสดุที่แตกต่างเพื่อนำมาประยุกต์กับเครื่องแต่งกาย ทำให้เกิดความหลากหลายของเสื้อผ้า
2. ควรมีการส่งเสริมให้นักออกแบบหันมาให้ความสนใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยเพื่อการอนุรักษ์และต่อยอดแนวความคิด

บรรณานุกรม

จันทิรา ศาสตร์เณร. (2557). การออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากชนเผ่าอาข่า. กรุงเทพฯ : โครงการงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

การเลือกใช้เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ. (2556). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://orranootsanton.blogspot.com/2011/02/blog-post.html>. (วันที่สืบค้น16กรกฎาคม 2558)

ข้อมูลเกี่ยวกับชาวเขาเผ่าต่างๆ. (2555). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.thairoyalprojecttour.com/?p=1426>. (วันที่สืบค้น16กรกฎาคม 2558)

ประวัติศาสตร์แฟชั่นเข้าใจง่าย. (2551). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>. (วันที่สืบค้น16 กรกฎาคม 2558)

เรื่องราวของเหล่าชาว Hippie. (2555). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://siashippie.blogspot.com>. (วันที่สืบค้น16 กรกฎาคม 2558)

วัฒนธรรมการแต่งกายของชนภูเขาเผ่าลีซอ. (2551). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.openbase.in.th/node/5466>. (วันที่สืบค้น16กรกฎาคม 2558)

ศิลปะกับเสื้อผ้าและการแต่งกาย. (2557). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://art-manman.blogspot.com/2012/01/blog-post_4349.html. (วันที่สืบค้น16กรกฎาคม 2558)

สีของเสื้อผ้า. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://management.aru.ac.th/mnge/images/pdf/e-book/wanthanee/eb_chapter4.pdf. (วันที่สืบค้น16กรกฎาคม 2558)

หลักการออกแบบเสื้อผ้า. (ม.ป.ป.). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://www.nwvoc.ac.th/nwvoc/images/stories/teacher_working/chittima/unit_4.pdf. (วันที่สืบค้น16กรกฎาคม 2558)

Something Boudoir “Love Pageant Rally คอลเลคชั่นที่จะพาคุณหมุนย้อนไปสู่ยุคแห่งฮิปปี. (2016). (ออนไลน์). เข้าถึงจาก : <http://www.cosmopolitanthai.com/home/fashion/445-something-boudoir-love-pageant-rally>. (วันที่สืบค้น18กรกฎาคม2559)

ภาคผนวก

ผลงานการออกแบบชุดที่ 1

ผลงานการออกแบบชุดที่ 2

ผลงานการออกแบบชุดที่ 3

ผลงานการออกแบบชุดที่ 4

ผลงานการออกแบบชุดที่ 5

ผลงานการถ่ายภาพ LOOK BOOK

FASHION SHOW

ThaiCatwalk, Copyright 2016

SA

The Catwalk

Photo by Jade

The Debut Project
FACULTY OF INDUSTRIAL TEXTILES AND FASHION DESIGN

ThaiCatwalk, Copyright 2016

Photo by Jade

The Debut Project
FACULTY OF INDUSTRIAL TEXTILES AND FASHION DESIGN

ThaiCatwalk, Copyright 2016

Photo by Jade

TheDebut Project
FACULTY OF INDUSTRIAL TEXTILES AND FASHION DESIGN

ประวัติผู้จัดทำแฟชั่นนิพนธ์

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวณิชนันท์ ฐิตญาณพงศ์
วัน/เดือน/ปีเกิด	03 มกราคม 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	9/630 หมู่ 5 หมู่บ้านถ้ำลี้วิลด์ ซ.มังกร-นาคดี ต.แพรงษา อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10280
ประวัติการศึกษา	ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

